XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ
Franciszek - Papież
W a t y k a n

Umiłowany Ojcze Święty!

Uczestnicy XXVII Krajowego Zjazdu Delegatów Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, który w swoim działaniu kieruje się społeczną nauką Kościoła katolickiego, przekazują Ci, umiłowany Ojcze Święty, wyrazy szacunku, synowskiej czci i podziękowania.

Nasze serca przepełnione są radością i wdzięcznością. XXVII Krajowy Zjazd Delegatów odbywa się w roku szczególnych darów Boga i Kościoła, które otrzymaliśmy za pośrednictwem Waszej Świątobliwości. Są nimi: kanonizacja Jana Pawła II i oficjalne potwierdzenie, że Błogosławiony Ksiądz Jerzy Popiełuszko jest Patronem naszego Związku.
Bogu Najwyższemu chwała, cześć i uwielbienie za wysłuchanie naszych próśb!
Bez pokornej i żarliwej modlitwy Świętego Jana Pawła II nie byłoby wielkiego zrywu Polaków ku wolności i powstania NSZZ „Solidarność”. W ciągu 34 lat działalności, zabiegając o godne warunki pracy i płacy, rozwiązując problemy pracowników, zawsze mamy na uwadze nauczanie Świętego Rodaka i słowa, które kierował bezpośrednio do członków „Solidarności”.

Mimo upływu 25 lat od częściowo wolnych wyborów parlamentarnych, które zapoczątkowały proces kształtowania demokratycznego państwa i społeczeństwa, państwo polskie i jego mieszkańcy borykają się z wieloma problemami.
Nie tracą nic na aktualności słowa naszego Świętego Papieża, że: *„Trzeba też, abyśmy razem nie przestawali prosić o światło i moc Ducha Świętego, aby odnawiał to oblicze polskiej ziemi, jakie kształtuje każdy, kto na niej żyje. Potrzeba nieustannej odnowy umysłów i serc, aby przepełniały je miłość i sprawiedliwość, uczciwość i ofiarność, szacunek dla innych i troska o dobro wspólne, szczególnie o to dobro, jakim jest wolna Ojczyzna. Tylko dzięki*

solidarnemu wysiłkowi, wspieranemu światłem i mocą Ducha Świętego, można budować szczęśliwą teraźniejszość i przyszłość wszystkich Polaków."

Drogowskazem dla naszych działań jest także kapłańska posługa Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki zakończona 30 lat temu męczeńską śmiercią. Już wtedy nazywany był Kapelanem Solidarności. Z tego powodu zginął. Nie przestajemy się modlić o wyniesienie Go do godności świętego Kościoła katolickiego.

Tym bardziej czujemy się zobowiązani do tego, aby w ślad za naszym Patronem *„ ...wypowiadać prawdę, gdy inni milczą. Wyrażać miłość i szacunek, gdy inni sieją nienawiść. Zamilknąć, gdy inni mówią. Modlić się, gdy inni przeklinają. Pomóc, gdy inni nie chcą tego czynić. Przebaczyć, gdy inni nie potrafią. Cieszyć się życiem, gdy inni je lekceważą."*

Drogi Ojcze Święty!

Dziękujemy za to, że upominasz się o godność każdego człowieka, która kształtowana jest przez pracę, za to, że krytykujesz systemy społeczne, stawiające zysk ekonomiczny ponad dobro ludzi.

Życzymy Ci Ojcze Święty zdrowia, siły i wytrwałości w głoszeniu ludziom na całym świecie prawdy o Bożej Miłości. Zapewniamy o pamięci w modlitwie i prosimy o Twoje Ojcowskie Błogosławieństwo dla Polski i NSZZ „Solidarność".

Z wyrazami szacunku

Stanisław Szwed

STANOWISKO NR 1

XXVII KZD

ws. priorytetów NSZZ „Solidarność” opisanych w Uchwale Programowej

XXVII Krajowego Zjazdu Delegatów

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” na podstawie przyjętej Uchwały Programowej wyznacza do realizacji priorytety i postulaty.

I. Niezmiennie priorytetami są:
   1. Obniżenie wieku emerytalnego zgodnie ze stanem prawnym sprzed 2012 roku;
   2. Uchylenie wygaszania emerytur pomostowych;
   3. Uchwalenie ustawy o zmianie ustawy z dnia 2 października 2002 roku o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, autorstwa NSZZ „Solidarność”;
   4. Przywrócenie w Kodeksie pracy rozwiązań dotyczących czasu pracy sprzed nowelizacji z czerwca 2013 roku;
   5. Dążenie do zapewnienia wysokiego poziomu nauki i oświaty.

II. Głównymi postulatami NSZZ „Solidarność” w podziale na obszary działalności publicznej są:
   1. Obszar rynku pracy:
      a) zmiany prawa zamówień publicznych, zmierzające w kierunku ochrony poziomu wynagrodzenia i zatrudnienia pracowników oraz ograniczenia stosowania umów cywilno-prawnych przez podmioty realizujące zamówienia publiczne;
      b) zmiany w prawie zatrudniania pracowników tymczasowych zgodnie z projektem ustawy przygotowanym przez NSZZ „Solidarność”;
      c) zmiany ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nakierowane na przywrócenie władztwa nad planowaniem i wydatkowaniem środków z Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przez Ministra Pracy oraz wprowadzenia nadzoru nad planowaniem i wydatkowaniem środków na

aktywne formy walki z bezrobociem i aktywizacją bezrobotnych przez partnerów społecznych;

d) wsparcie budownictwa socjalnego i budownictwa tanich mieszkań na wynajem – zwiększenie mobilności wewnętrznej pracowników.

2. Obszar prawa pracy:
   a) wprowadzenie proporcjonalnych okresów ochronnych przed rozwiązaniem umów o pracę przy umowach terminowych;
   b) ograniczenie stosowania umów terminowych oraz wprowadzenie mechanizmów ochronnych przed nadmiernym powielaniem umów terminowych;
   c) wprowadzenie zasady bezwzględnego zawierania pisemnej umowy o pracę przed przystąpieniem do pracy;
   d) wprowadzenie nakazu zmiany umowy cywilno-prawnej na umowę o pracę, jeżeli taka umowa ma znamiona umowy należytego wykonania;
   e) wprowadzenie mechanizmów ochronnych przed fałszywym/patologicznym samozatrudnieniem.
3. Obszar ubezpieczeń społecznych:
   a) objęcie obowiązkiem ubezpieczeń emerytalnych i rentowych osób świadczących pracę na podstawie umowy o dzieło, osób pobierających zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne oraz członków rad nadzorczych pobierających z tego tytułu wynagrodzenie, rezygnację z zasady hierarchizacji różnych tytułów podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i zastąpienie jej zasadą kumulacji różnych tytułów podlegania temu obowiązkowi oraz podwyższenie minimalnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, jaką zadeklarować może osoba prowadząca pozarolniczą działalność z 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia do kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia zgodnie z projektem ustawy przygotowanym przez NSZZ „Solidarność";
   b) zmiana metody waloryzacji najniższych świadczeń emerytalno-rentowych uwzględniającą rzeczywisty wzrost kosztów utrzymania w najniższych kategoriach dochodowych grup emerytów i rencistów powiększonej proporcjonalnie do wzrostu gospodarczego kraju w celu poprawy ich sytuacji dochodowej.

4. Obszar pomocy społecznej i wsparcia rodziny:
    a) zmiana metody weryfikacji kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej i dodatków rodzinnych oraz zmiana waloryzacji ich wysokości;
    b) zmiany w podatkach dochodowych wspierające politykę wsparcia rodziny (wolna kwota od podatku, ulgi na dzieci).
5. Obszar fiskalny:
    a) pilne obniżenie stawek podatku VAT, nawet kosztem podatków dochodowych osób o dużych dochodach;
    b) obniżenie obciążeń podatkiem dochodowym (waloryzacja progów podatkowych, urealnienie wolnej kwoty od podatków i zryczałtowanych kosztów uzyskania przychodu);
    c) utworzenie nowego progu dochodowego i stawki podatkowej dla podatku dochodowego od osób fizycznych dla osób o niskich dochodach np. 10%.
6. Obszar dialogu społecznego i rozwiązywania sporów zbiorowych:
    a) zmiany w dialogu społecznym, reprezentatywności związków zawodowych i organizacji pracodawców oraz rozwiązywaniu sporów zbiorowych zgodnie z propozycją związków zawodowych;
    b) rozszerzenie uprawnień do prowadzenia strajku dla pracowników służby publicznej zatrudnionych w organach władzy państwowej, administracji rządowej i samorządowej, sądach oraz prokuraturze;
    c) rozszerzenia prawa do zawierania układu zbiorowego pracy dla członków korpusu służby cywilnej.

III. W obszarze polskiej gospodarki priorytetem jest przemysł. Dobrze funkcjonujący, rozwijający się, odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu dobrobytu pracownikom i ich rodzinom, a zarazem pozostaje decydującym czynnikiem w tworzeniu miejsc pracy, jest elementem stabilizującym finanse publiczne i gospodarkę państwa. Stanowi on o niezależności i suwerenności gospodarczej Polski. Jest niezbędny dla zapewnienia siły napędowej dla naszej gospodarki.

IV. Priorytetem jest odrzucenie propozycji Komisji Europejskiej dotyczącej polityki klimatyczno–energetycznej na lata 2020 – 2030, określonej dokumentem „Ramy polityczne na okres 2020-2030 dotyczące klimatu i energii". Konieczny jest gruntowny przegląd I Pakietu Klimatycznego oraz zmiana podejścia do tych tematów, choćby ze względu na nową sytuację międzynarodową. Obowiązkiem rządu jest

zabezpieczenie potrzeb bytowych, szczególna dbałość o miejsca pracy obywateli oraz stworzenie warunków dla dynamicznego rozwoju gospodarczego. Niezbędne jest zbudowanie bezpieczeństwa energetycznego kraju w oparciu o krajowe nośniki energii.

I my musimy to wymóc.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

STANOWISKO NR 2

XXVII KZD

ws. działań Rządu RP dot. polskiego górnictwa

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ Solidarność wzywa Rząd RP do:

1. Natychmiastowego wprowadzenia mechanizmów przeciwdziałających nadmiernemu importowi węgla do Polski spoza Unii Europejskiej, w szczególności z Federacji Rosyjskiej, m.in. poprzez wprowadzenie pakietu ustaw dotyczących certyfikacji paliw wprowadzanych do obrotu handlowego i koncesji na obrót węglem, wprowadzenia kontyngentu importowego, zmianę ustawy *Prawo zamówień publicznych*, a także stworzenie sieci certyfikowanych sprzedawców polskiego węgla.
2. Stworzenia długoterminowej strategii funkcjonowania całego sektora paliwowo-energetycznego zapewniającej bezpieczeństwo energetyczne kraju w oparciu o węgiel. Strategia powinna zawierać koncepcję konsolidacji państwowych spółek zajmujących się wydobyciem i sprzedażą węgla energetycznego, a także projekt uporządkowania nadzoru właścicielskiego nad całym sektorem paliwowo-energetycznym, np. poprzez utworzenie Ministerstwa Górnictwa i Energetyki. Obecnie, niejednokrotnie mamy do czynienia z brakiem koordynacji działań pomiędzy Ministerstwem Gospodarki nadzorującym górnictwo i Ministerstwem Skarbu Państwa nadzorującym energetykę.
3. Czasowego obniżenia wysokości, bądź zawieszenia części obciążeń publicznoprawnych spółek dotkniętych kryzysem oraz zmiany systemu tych obciążeń dla polskiego górnictwa uwzględniającej szczególną rolę sektora dla bezpieczeństwa energetycznego kraju.
4. Wykorzystania środków unijnych z perspektywy finansowej na lata 2014 - 2020 do prac związanych z wprowadzeniem innowacyjnych rozwiązań wykorzystujących węgiel kamienny (tzw. „czyste technologie węglowe”).

Polityka rządu w stosunku do górnictwa węgla kamiennego wzbudza wiele zastrzeżeń. Nadmierny, niekontrolowany i noszący znamiona dumpingu import węgla spoza Unii Europejskiej, w szczególności z Federacji Rosyjskiej, wypiera z rynku polski surowiec. Nawet jeśli węgiel rosyjski jest tańszy, to jego jakość nie jest w żaden sposób kontrolowana. Ponadto jego dostawy obciążone są potężnym ryzykiem politycznym. Ze względu na obecny

kształt ustawy *Prawo zamówień publicznych*, dostawy węgla do jednostek budżetowych (wojsko, szpitale, oświata) w 80% przejmują dostawcy węgla rosyjskiego. Oznacza to, że środki budżetowe nie trafiają do polskiego górnictwa. Płatności publicznoprawne polskiego górnictwa węgla kamiennego, tylko w 2013 roku, wyniosły ponad 7 mld zł, natomiast od roku 2003 to łącznie blisko 76 mld zł. W pierwszym półroczu 2014 roku, po raz pierwszy od wielu lat, import energii elektrycznej do Polski był większy od eksportu. Do roku 2020 zajdzie konieczność wyłączenia starych bloków energetycznych o łącznej mocy ponad 6000 MW, co stanowi blisko 20% łącznej mocy zainstalowanej w elektrowniach zawodowych.

Bez zdecydowanych działań ze strony rządu dojdzie do likwidacji setek tysięcy miejsc pracy, a co za tym idzie niewyobrażalnego dramatu społeczności śląskiej. Górnictwo jest jedną z kluczowych gałęzi gospodarki i od jego kondycji zależy sytuacja wielu innych branż. Wszelkie zaniechania w obecnej sytuacji będą nieodwracalne i doprowadzą do katastrofy całej polskiej gospodarki.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

STANOWISKO NR 3

XXVII KZD

ws. bezprawnych zwolnień oraz dyskryminacji

działaczy związkowych w Nexteer Automotive Poland w Tychach

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec powtarzających się przypadków bezprawnych – co potwierdzają wyroki sądowe wydawane w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej – zwolnień oraz systematycznie nasilającej się dyskryminacji działaczy związkowych w Nexteer Automotive Poland w Tychach.

Przejawem szykan oraz dyskryminacji jest powtarzające się bezpodstawne, dokonane z naruszeniem prawa, zwalnianie przewodniczącego Komisji Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Nexteer Automotive Poland, mające miejsce w kilka godzin po formalnej realizacji wyroku sądowego przywracającym go do pracy. Notoryczne jest nękanie oraz stawianie bezpodstawnych zarzutów przedstawicielom tej organizacji związkowej, celem maksymalnego utrudnienia działalności związkowej oraz uniemożliwienia oceniania nagannych działań pracodawcy. Należy przy tym podkreślić, że takie praktyki w demokratycznym państwie prawa nie tylko mogą być tolerowane, ale również z całą stanowczością powinny być ścigane. Tym bardziej mając na uwadze, iż działania Nexteer Automotive Poland wobec związkowców oraz organizacji międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” w oczywisty sposób podejmowane są z pełną świadomością i z góry powziętym zamiarem naruszenia przepisów powszechnie obowiązującego prawa – zarówno ustawy o związkach zawodowych, jak również Kodeksu pracy oraz Konstytucji RP.

Dlatego Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wzywa Rząd RP oraz odpowiednie organy państwowe do natychmiastowego wyegzekwowania przestrzegania powszechnie obowiązującego prawa, w tym gwarantowanych konstytucyjnie wolności związkowych i obywatelskich w Nexteer Automotive Poland w Tychach oraz przykładnego, surowego ukarania winnych notorycznego łamania w tym zakładzie przepisów polskiego, jak też wspólnotowego prawa.

Jednocześnie Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" stwierdza, że obserwowane nie tylko w Nexteer Automotive Poland liczne bezprawne działania mające na celu dyskryminację i szykanowanie związkowców w oczywisty sposób naruszające konstytucyjne fundamenty społeczno-gospodarczego ustroju Rzeczpospolitej Polskiej, wymagają zdecydowanych działań. Dlatego też NSZZ „Solidarność" zmuszona jest w takiej sytuacji użyć wszelkich dostępnych środków dla skutecznej obrony godności i praw ludzi pracy.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

STANOWISKO NR 4

XXVII KZD

ws. przetargu na śmigłowce dla Wojska Polskiego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z niepokojem obserwuje działania Rządu RP związane z rozstrzygnięciem przetargu na zakup śmigłowców dla polskiej armii.

Z przetargiem tym wiążą nadzieje i oczekiwania polskie firmy PZL Mielec, PZL Świdnik i inne, w które zainwestowali potentaci światowego przemysłu lotniczego, firmy Sikorsky i Agusta Westland. Tymczasem podejmowane działania, mogą wpłynąć negatywnie na ich szanse, a wręcz uniemożliwić złożenie ostatecznej oferty.

Niepokoi nas oraz oburza brak jasnych i przejrzystych kryteriów, które uwzględniałyby przede wszystkim wymagania Wojska Polskiego, względy bezpieczeństwa, wiarygodność dostawców sprzętu i dbałość o rozwój rodzimych firm, które już produkują najwyższej jakości produkty (Black Hawk z PZL Mielec i AW 149 z PZL Świdnik). Taka sytuacja rodzi obawy, że warunki przetargu preferują producentów nieposiadających dotychczas produkcji w Polsce. NSZZ „Solidarność’ obawia się powtórzenia sytuacji z rozstrzygnięcia przetargu na zakup śmigłowców dla Lotniczego Pogotowia Ratunkowego, gdzie zwycięzca (Airbus Military), deklarujący inwestycje w Polsce, nie wywiązał się z tego zobowiązania.

Pieniądze polskiego podatnika, przeznaczone na zakup sprzętu dla Wojska Polskiego, powinny trafiać do firm dających pracę polskim pracownikom.

W trosce o bezpieczeństwo państwa, o przyszłość polskich firm i nasze miejsca pracy domagamy się od Rządu RP podjęcia decyzji, które służą interesom polskiej armii i firmom sektora lotniczego w Polsce. Postulujemy, aby kryteria wyboru producenta śmigłowców dla Wojska Polskiego promowały zakłady pracy produkujące je w Polsce i uwzględniały wiarygodność oferentów.

Bielsko-Biała, 8 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

STANOWISKO NR 5

XXVII KZD

ws. przeciwdziałania marginalizacji i dyskryminacji ludzi starszych

Prawo osób starszych do prowadzenia godnego i niezależnego życia oraz do uczestnictwa w życiu społecznym, gospodarczym, kulturalnym i obywatelskim nie jest respektowane przez władze publiczne Rzeczpospolitej Polskiej. Dlatego opierając swoje działania na fundamentach etyki chrześcijańskiej i katolickiej nauki społecznej, NSZZ „Solidarność" domaga się od Rządu RP zdecydowanych działań w zakresie obrony godności, praw i interesów starszych Polaków oraz realizacji ich potrzeb materialnych, społecznych i kulturalnych.

Od Rządu RP oczekujemy systemowego i zintegrowanego podejścia do rozwiązywania problemu marginalizacji, dyskryminacji i zagrożenia wykluczeniem ludzi starszych.

Program polityki senioralnej musi obejmować: wydatne zmniejszenie skali wykluczenia ekonomicznego ludzi starszych, zapewnienie bezpieczeństwa socjalnego emerytów i rencistów, radykalną poprawę dostępu ludzi starszych do usług ochrony zdrowia, w tym do rehabilitacji; stworzenie wydolnego systemu opieki geriatrycznej w perspektywie starzenia się ludności Polski, zasadniczą poprawę dostępu ludzi starszych do usług opieki, w tym opieki długoterminowej i opieki specjalistycznej, systemowe wsparcie rodzin ludzi starszych w sprawowaniu opieki, przy tym rozwój usług opiekuńczych, szczególnie specjalistycznych, ukierunkowanych na opiekę domową.

Ludziom starszym trzeba ułatwiać uczestnictwo w różnych dziedzinach życia społecznego, poprzez rozwój: aktywności zawodowej osób powyżej pięćdziesiątego roku życia, aktywności edukacyjnej, aktywności w obszarze kultury, aktywności obywatelskiej osób starszych, wolontariatu osób starszych, eliminowanie dyskryminacji, przemocy

i zapewnienie bezpieczeństwa w środowisku pracy i zamieszkania ludzi starszych, rzeczywiste wspieranie samorządów lokalnych wszystkich szczebli w ich działaniach na rzecz osób starszych.

Bielsko-Biała, 8 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

STANOWISKO NR 6

XXVII KZD

ws. SKOK

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z zaniepokojeniem obserwuje działania różnych organów władzy państwowej, a w szczególności Komisji Nadzoru Finansowego, wymierzone w Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe. Próba wyeliminowania ich z rynku finansowego poprzez podważanie wiarygodności i autorytetu jest działaniem skierowanym przeciwko obywatelom, a w interesie dużych firm rynku finansowego. Takie działanie jest niszczeniem kapitału społecznego i wywłaszczeniem z majątku ludzi niezamożnych oraz bezzasadnym ograniczeniem konkurencji. Działanie Kas pozwalało setkom tysięcy rodzin na korzystanie z prostych krótkoterminowych pożyczek w czasie, kiedy działające w Polsce banki nie były zainteresowane niezamożnym konsumentem. Niedopuszczalne jest podrywanie autorytetu ludzi kierujących kasami poprzez komunikaty Komisji Nadzoru Finansowego świadczące o zatraceniu obiektywizmu przez osoby kierujące Komisją.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wzywa osoby wykonujące funkcje publiczne w Komisji Nadzoru Finansowego do szanowania godności ludzkiej, przestrzegania prawa i wykonywania nadzoru finansowego w interesie wszystkich mieszkańców kraju jak również dużych i małych przedsiębiorstw finansowych.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się od Komisji Nadzoru Finansowego równego traktowania wszystkich podmiotów działających na rynku finansowym. Nadmierny rygoryzm nadzoru finansowego wobec Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych stoi w sprzeczności z pobłażliwością dla dużych graczy rynku finansowego, którzy nieodpowiedzialnym sposobem zarządzania ryzykiem walutowym

wpędzili wiele rodzin w Polsce w długotrwałe kłopoty finansowe, a wielu przedsiębiorców zrujnowali skazując ich pracowników na utratę zatrudnienia.

Bielsko-Biała, 8 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

STANOWISKO NR 7

XXVII KZD

ws. Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec represyjnych działań prowadzonych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji przeciwko Telewizji Trwam.

Żądamy cofnięcia decyzji nakładającej karę 50 tys. zł za wyemitowanie programu na temat warszawskich obchodów Święta Niepodległości z 11 listopada 2013 r. Nie godzimy się na dalsze nakładanie nieuzasadnionych kar na Telewizję Trwam.

NSZZ „Solidarność” wiernie stał i stoi na straży poszanowania wartości chrześcijańskich i swobód obywatelskich. Wyrażamy stanowczy sprzeciw wobec politycznych decyzji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, które niszczą to, co w społeczeństwie polskim jest największą wartością.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

STANOWISKO NR 8

XXVII KZD

ws. restrukturyzacji i prywatyzacji spółek hodowli roślin uprawnych oraz hodowli zwierząt

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" stanowczo sprzeciwia się tzw. restrukturyzacji spółek hodowli roślin uprawnych oraz hodowli zwierząt.

Powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zespół, w którym uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Nieruchomości Rolnych oraz Ministerstwa Skarbu Państwa, bez udziału przedstawicieli związków zawodowych - po przeprowadzonej analizie sytuacji finansowej Spółek, ocenie znaczenia ich działalności – zespół ten opracował wykaz podmiotów przeznaczonych do restrukturyzacji, prywatyzacji lub likwidacji. W rezultacie wytypowano 11 spółek, w których udziały powinny być zbyte.

Przesłanką do takich wniosków były rzekomo uzyskiwane na niskim poziomie wyniki hodowlane tych spółek. Tymczasem np. konie hodowlane w wytypowanych spółkach odnoszą sukcesy na torach wyścigowych Polski, Czech, Węgier i Austrii. Dobre wyniki hodowlane uzyskują także gospodarstwa hodowli zarodowej bydła i nasion.

Pamiętamy jak były likwidowane Państwowe Gospodarstwa Rolne i jakie były tego skutki dla pracowników i ich rodzin. Nie dopuścimy do powtórki z historii.

Oświadczamy, że nasz Związek włączy się czynnie do działań mających na celu powstrzymanie likwidacji tych 11 spółek przez ANR, a przede wszystkim:

- Krakowska Hodowla i Nasiennictwo Ogrodnicze „Polan" Sp. z o.o.
- Stadnina Koni „Prudnik" Sp. z o.o.,
- Stadnina Koni „Golejewko" Sp. z o.o.
- Stado Ogierów Stargard Szczeciński.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

STANOWISKO NR 9

XXVII KZD

ws. budownictwa mieszkaniowego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wzywa Rząd RP do podjęcia konkretnych działań legislacyjnych i finansowych dotyczących budownictwa mieszkaniowego, w tym przede wszystkim dla niezamożnej części obywateli.

Aby rozwiązywać problemy w tym obszarze niezbędna jest długofalowa polityka oraz pomoc organizacyjna i finansowa państwa..

Rząd RP ma obowiązek, wynikający z artykułu 75 ust. 1 Konstytucji RP prowadzenia polityki sprzyjającej zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

UCHWAŁA PROGRAMOWA XXVII KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Nawiązując do celów programowych wyznaczonych w Statucie NSZZ „Solidarność” i Deklaracji Programowej przyjętej na XXI KZD w Legnicy, delegaci XXVII KZD przyjmują program działania na kadencję 2014 – 2018.

Część I - PRACA – PŁACA – DIALOG

Najważniejsze zadania NSZZ „Solidarność” to ochrona miejsc pracy i stałego zatrudnienia, wzrost wynagrodzeń i poprawa bezpieczeństwa pracy, a także działania na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy. Będziemy domagać się wzrostu wynagrodzeń oraz wyeliminowania nieuzasadnionych różnic w opłacaniu pracy ze względu na region i płeć, a także wsparcia rodziny poprzez wzrost stabilności finansowej, zagwarantowanie pewności zatrudnienia oraz zabezpieczenia na starość, a także zwiększenia dostępności do usług publicznych wysokiej jakości.

NSZZ „Solidarność” z całą mocą podkreśla, że teraźniejszość i przyszłość naszego kraju zależy od mądrych inwestycji w ludzi – ich wykształcenie, kwalifikacje oraz bezpieczeństwo zatrudnienia. Będziemy domagać się przemyślanej i długofalowej polityki społeczno- gospodarczej, która uwzględniać będzie rolę pracowników w zaawansowanych procesach inwestycyjnych i innowacyjnych, zapewniających konkurencyjność polskiej gospodarki. Rządowa polityka błędnie pojmowanych oszczędności, nie tylko zepchnie kolejne grupy społeczne w sferę ubóstwa, ale także uniemożliwi właściwe wykorzystanie środków europejskich.

Tylko bezpieczna i właściwie wynagradzana praca może stać się podstawą realnej gospodarki i długofalowego rozwoju naszego kraju gwarantującego także systematyczny wzrost środków na ochronę zdrowia, edukację i kulturę, a w przyszłości – odpowiednie zabezpieczenie emerytalne. Godność i podmiotowość pracownika w środowisku pracy, to warunek jego aktywności zawodowej, wydajności i rozwoju. Ich zagrożeniem są patologie: w zakresie czasu pracy, stosunku pracy (patologie samozatrudnienia i wielokrotnych umów

na czas określony, w tym praca wyłącznie przez agencje pracy tymczasowej, praca „na czarno") czy wreszcie relacji w środowisku pracy (dyskryminacja, mobbing), a także w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz zabezpieczenia społecznego (emerytury). Prowadzi to do kryzysu rodziny i negatywnych zjawisk demograficznych.

PRAWO DO PRACY – BEZPIECZNEJ I GODZIWIE WYNAGRADZANEJ

Jednym z najważniejszych zadań, jakie czekają nasz Związek w rozpoczynającej się kadencji, będzie ochrona standardów zawiązanych z polskim, a także unijnym prawem pracy. Jesteśmy w tej chwili niechlubnymi liderami Europy w ilości umów o pracę na czas określony. Umów stawiających pracownika w roli bezwolnego przedmiotu w rękach pracodawcy, bez prawa do obrony, wynikającej chociażby z ustawy o związkach zawodowych. Coraz większa część pracodawców przekształca umowy o pracę w umowy cywilnoprawne (umowy o dzieło, umowy zlecenie). Pracownicy pod presją - w obawie przed utratą pracy, podpisują tego typu umowy, stawiające ich w nadzwyczaj trudnej sytuacji. Mając na uwadze stanowisko Komisji Europejskiej, będące odpowiedzią na skargę NSZZ „Solidarność" oraz w świetle orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości będziemy żądać od strony rządowej, aby polskie regulacje dotyczące umów terminowych były zgodne z dyrektywą i nie dyskryminowały pracowników będących stroną umowy terminowej. Ponadto będziemy domagać się zmian prawnych realizujących zalecenia MOP dotyczące rozszerzenia prawa koalicji na osoby samozatrudnione oraz osoby podejmujące zatrudnienie cywilnoprawne. Naszym zadaniem jest przygotowanie racjonalnej oferty dla tych osób tak, aby w NSZZ „Solidarność" znalazły oparcie i miejsce dla siebie.

Poważnym problemem dotyczącym pracowników całej Europy jest kolejna próba rewizji unijnej dyrektywy o czasie pracy. Wyzwaniem dotyczącym pracowników całej Europy jest stałe monitorowanie prób rewizji dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i przeciwstawianie się niekorzystnym zmianom zarówno na poziomie krajowym jak i ponadnarodowym.

NSZZ „Solidarność" sprzeciwia się wprowadzonym wbrew woli związków zawodowych zmianom w polskim ustawodawstwie dotyczącym regulowania czasu pracy pracowników. Pod pozorami walki z kryzysem, wprowadzono do polskiego prawodawstwa szkodliwe rozwiązania deregulujące czas pracy i oddające go do wyłącznej dyspozycji pracodawcy. Takie zmiany, w powiązaniu z nadmiernym stosowania umów śmieciowych,

umów terminowych, pracy tymczasowej i zastępowania umów o pracę patologicznym samozatrudnieniem, przynoszą fatalne skutki dla życia rodzinnego, społecznego, sytuacji demograficznej oraz zdecydowanie negatywne skutki dla polskiej gospodarki. Po raz kolejny rządzący lekceważą konstytucyjne prawo do godnego traktowania i wynikające stąd prawa pracownicze, a pracę traktują jak towar na sprzedaż.

Wprowadzenie wydłużonych okresów rozliczeniowych, umożliwienie powszechnego stosowania systemów równoważnego czasu pracy, w których dopuszcza się przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy do 12 godzin, służy przede wszystkim obniżeniu kosztów pracy przez kolejne pogarszanie jej standardów. Pogłębiają już istniejącą niezdrową konkurencję kosztami pracy i są czynnikami demotywującymi przedsiębiorców do poszukiwań konkurencyjności w innowacyjnych rozwiązaniach, nowoczesnej wysoko przetworzonej produkcji czy też we wzroście jakości usług. Oczekujemy od rządzących uchylenia tych szkodliwych rozwiązań. Prowadzona przez rząd i wielu pracodawców polityka konkurowania tanią siłą roboczą jest sprzeczna z ideą trwałego rozwoju. W praktyce niskie płace to wzrost ubóstwa i pogłębiające się rozwarstwienie społeczne, osłabienie popytu wewnętrznego, będącego kołem zamachowym wzrostu gospodarczego. Postulujemy systematyczny wzrost wynagrodzeń dla wszystkich grup zawodowych i sprzeciwiamy się stale pogłębiającemu się rozwarstwieniu.

Polacy są jednym z najwięcej pracujących narodów na świecie. Mimo to, płace polskich pracowników pozostają nadal na wyjątkowo niskim poziomie w stosunku do państw Europy Zachodniej. Jednocześnie, rośnie wydajność polskich pracowników. Oczekujemy poprawy stosunku ilości i jakości pracy do wartości wynagrodzeń. Sprzeciwiamy się opieraniu polskiej gospodarki jedynie na kryterium taniej siły roboczej. Konieczne jest wprowadzenie reform na rzecz innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki.
Domagamy się określenia przez rząd mechanizmów wzrostu poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę do osiągnięcia 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz ratyfikacji art. 4 pkt 1 Europejskiej Karty Społecznej.

SOLIDARNOŚĆ Z BEZROBOTNYMI

Aby prawdziwie być solidarnym z bezrobotnymi, NSZZ „Solidarność" powinien wywierać nacisk na Rząd RP, by faktycznie realizowane były główne cele Strategii EUROPA 2020 sformułowane jako wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia,

zapewniającej spójność społeczną i terytorialną, efektywnie korzystającej z zasobów oraz przyjaznej środowisku. Nie może być innych priorytetów niż: utrzymanie zatrudnienia, tworzenie stabilnych miejsc pracy, wzrost wynagrodzeń, wspomaganie mobilności, umiejętności i zwiększenie dostępu do zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem pracowników młodych oraz powyżej 50 roku życia.

Bez doprowadzenia do zwiększenia środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu do 1% PKB, uzupełnionego drugim 1% PKB na inwestycje, nie będzie możliwe spełnienie wskaźników Strategii EUROPA 2020, w tym osiągnięcie warunków sprzyjających tworzeniu miejsc pracy wysokiej jakości. Wydatki Funduszu Pracy na ustawowe cele związane ściśle z promocją zatrudnienia powinny być realizowane do 70% ogółu wydatków do czasu utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia.

Należy wzmocnić pozycję beneficjentów publicznych służb zatrudnienia oraz pracowników ubogich poprzez umożliwienie im zdobywania nowych umiejętności, tak aby mogli oni przystosować się do nowych warunków i ewentualnej zmiany kariery. Nie należy też obciążać tego funduszu wciąż nowymi zadaniami pozaustawowymi. Oprócz wzmocnienia Funduszu Pracy należy znacząco wzmocnić pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe i szkolenia osób bezrobotnych. Publiczne służby zatrudnienia winno się odciążyć od zadań dodatkowych, takich jak np. prowadzenie ubezpieczenia zdrowotnego osób bezrobotnych zarejestrowanych, ale wcale nieposzukujących zatrudnienia. W celu zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych czy bez kwalifikacji, większe środki należy przeznaczyć na szkolenia i podnoszenie kwalifikacji zawodowych zwłaszcza dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy. Należy zapewnić szczególną ochronę pracownikom wykonującym pracę tymczasową oraz przywrócić kontrolę nad agencjami pracy tymczasowej. Do Kodeksu pracy należy wpisać rozdziały dotyczące statusu osób bezrobotnych, ich prawo do szkolenia oraz zabezpieczenia w przypadku bezrobocia. Podobnie należy uczynić z najbardziej zagrożoną grupą ryzyka czyli pracownikami tymczasowymi.

Nie można dłużej zwlekać z ratyfikacją Konwencji MOP w zakresie polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy tj. Konwencji MOP Nr:

- 88 *dot. organizacji służb zatrudnienia,*
- 150 *dot. roli zadań i organizacji administracji,*
- 168 *dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem,*

ochrony pracowników i migrantów tj. Konwencji Nr:

-97 *dot. pracowników migrujących,*

- 143 *dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących,*

-156 *dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci,*

-158 *dot. rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy,*

-173 *dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy,*

-183 *dot. ochrony macierzyństwa.*

Powyższe zmiany są niezbędne dla zapewnienia minimum ochrony i poprawy sytuacji osób bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem, a także osób aktywnie poszukujących pracy. konieczne jest dążenie do zmniejszenia segmentacji rynku pracy oraz umożliwienia pogodzenia życia zawodowego i rodzinnego zwłaszcza kobietom.

Należy też znacząco podnieść wielkość zasiłku dla bezrobotnych do wartości określonej przez Konwencje MOP 102 *dot. minimalnych norm zabezpieczenia społecznego* i 168 *dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem* oraz objąć nim większą liczbę osób bezrobotnych.

PODNOSZENIE KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW

NSZZ „Solidarność" zobowiązany jest do wywierania wpływu na politykę państwa wspomagającą rozwój pracowników, która to polityka nabiera szczególnego znaczenia, wobec pojawiających się zagrożeń związanych z globalizacją, kryzysami oraz restrukturyzacją branż i zakładów. Należy zrobić wszystko, aby ułatwić podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracownikom, osobom bezrobotnym poszukującym pracy, w tym młodzieży oraz pracownikom starszym.

Państwo powinno mocniej wspierać krajowe i zakładowe fundusze szkoleniowe pracowników, ale przede wszystkim osoby doszkalające się. Powinny zostać wprowadzone powszechne odpisy podatkowe dla pracowników, bezrobotnych, a także dla pracodawców szkolących pracowników.

Szczególnie powinno się preferować szkolenia bezrobotnych w ramach umów trójstronnych (publiczne służby zatrudnienia, firmy szkolące, pracodawcy zapewniający trwałe miejsca pracy). Należy odpowiednio zwiększyć środki na system szkoleń

organizowanych przez publiczne służby zatrudnienia, szczególnie dla klientów trudnych, jakimi są bezrobotni długotrwale, bez kwalifikacji, osoby powyżej 50 roku życia oraz osoby niepełnosprawne. Szkoleniami tymi należy też objąć pracowników tymczasowych jak i legalnych imigrantów. Nie mniej ważne są odpowiednio wczesne szkolenia dla pracowników z zakładów restrukturyzowanych, likwidowanych, w ramach regionalnych planów rozwoju i zatrudnienia, w celu zminimalizowania okresów bezrobocia i kosztów opieki społecznej.

Dodatkowo państwo powinno wspierać wysiłki rzemiosła polskiego w celu utrzymania tradycyjnych, ginących zawodów związanych z rzemiosłem, kulturą i sztuką, a także rozwój szkolnictwa zawodowego. W zakresie szkolnictwa zawodowego niezbędne jest prowadzenie bieżącego monitoringu zarówno w odniesieniu do jakości szkół, jak i ofert pracy dla absolwentów.

Należy utrzymać systemy stypendialne na kontynuowanie nauki, organizowanie staży i przygotowania zawodowego dorosłych, refundacji kosztów przejazdów, wyżywienia i zakwaterowania dla uczestników szkoleń. Na szkolenia należy przeznaczać co najmniej 25% środków Funduszu Pracy inwestowanych w aktywne programy rynku pracy. Należy rozwinąć i usprawnić szkolenia w ramach indywidualnych planów działania tj. pod konkretne miejsce pracy, z preferencjami dla osób z grup defaworyzowanych na rynku pracy, czy osób wykluczonych z jednoczesnym uwzględnieniem predyspozycji zawodowych osób poszukujących pracy. W każdym przypadku należy monitorować efektywność zatrudnieniową szkoleń. Wszystkie ulgi szkoleniowe (jednakowe dla wszystkich szkolących się) powinny być zawarte w jednym akcie prawnym lub Kodeksie pracy w celu uniknięcia różnych interpretacji będących zawsze dyskryminacją. Należy dobrze zagospodarować dorobek prac nad Krajowymi Ramami Kwalifikacji oraz Zintegrowanymi Ramami Kwalifikacji. Granica wiekowa podnoszenia lub zmiany kwalifikacji zawodowych powinna się obniżać. Koncentrowanie się tylko na osobach „50 plus" jest spóźnione. Należy propagować staże i praktyki płatne, które ułatwią wejście na rynek pracy i będą stanowić zachętę do podnoszenia ich poziomu ze strony pracodawców. Na lata 2014-2020 Polska uzyskała około 300 mld złotych środków pochodzących z Unii Europejskiej. NSZZ „Solidarność" będzie podejmował działania na rzecz efektywnego wykorzystania tych środków. Udział partnerów społecznych gwarantowany jest przez *Europejski kodeks postępowania w sprawie zasady partnerstwa*. Będziemy naciskali na władze, by realizowały postanowienia Kodeksu.

DIALOG PODSTAWĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Kryzys dialogu społecznego w Polsce jest faktem. Lekceważenie ustaleń Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych, łamanie porozumień zawartych z partnerami społecznymi, brak skutecznych negocjacji, szczególnie na szczeblu ponadzakładowym, czy wreszcie ataki na związki zawodowe – to przykłady, które muszą budzić nasz sprzeciw i oburzenie. To lekceważenie konstytucyjnej zasady dialogu, a także reguł obowiązujących w Unii Europejskiej wyrażonych i uznanych w Strategii EUROPA 2020 jako jeden z najważniejszych instrumentów rozwiązywania problemów na wszystkich poziomach. Stanowi zagrożenie dla demokracji i dla społeczeństwa obywatelskiego.

NSZZ „Solidarność" będzie działał na rzecz wzmocnienia roli partnerów społecznych, w tym reprezentatywności związków zawodowych i organizacji pracodawców, które muszą – aby być reprezentatywne – zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy.
Domagamy się powołania Rzecznika Dialogu Społecznego oraz wprowadzenia nowej jakości dialogu społecznego na poziomie krajowym, regionalnym i branżowym. Oczekujemy na wprowadzenie w życie nowej ustawy kształtującej trójstronny dialog w Polsce. Czynnikiem wzmacniającym partnerstwo i dialog powinno być wprowadzenie rozwiązań zachęcających do negocjacji ponadzakładowych układów zbiorowych pracy oraz promowanie porozumień autonomicznych pomiędzy partnerami społecznymi.

Postulujemy wprowadzenie takich rozwiązań prawnych, które umożliwią bezpieczne zrzeszanie się pracowników w związki zawodowe, w tym poszerzenie prawa do zrzeszania się dla pracowników pracujących w oparciu o umowy cywilno-prawne, skuteczną eliminację patologicznych umów na czas określony. Łamanie praw pracowniczych i związkowych winno być ścigane równie aktywnie jak przestępstwa skarbowe.

O SPOŁECZNĄ GOSPODARKĘ RYNKOWĄ

NSZZ „Solidarność" wzywa rząd do realizacji konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki rynkowej (art. 20 Konstytucji RP). Do dziś Rzeczpospolita Polska, wbrew zapisom konstytucji, nie jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli – a dobrem wybranych i uprzywilejowanych. Społeczna gospodarka rynkowa jest ustrojem, w którym przez

aktywizację zawodową i gospodarczą społeczeństwa zapewnia się wzrost gospodarczy oraz odpowiedni rozwój społeczny, wsparty racjonalnymi zabezpieczeniami socjalnymi. Równość praw i wolności obywatelskich musi się realizować także poprzez powszechny udział obywateli we własności i dochodach z rozwoju gospodarczego.

Wzywamy rząd do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz zmniejszenia rozwarstwienia społecznego, m.in. poprzez wzrost płacy minimalnej, odpowiedni wzrost płac w państwowej sferze budżetowej, kompensujący stopień inflacji i połowę wzrostu PKB oraz odpowiedniej wysokości zasiłki z pomocy społecznej. Naszym celem jest również wprowadzenie sprawiedliwego mechanizmu waloryzacji rent i emerytur. Takie działanie, przyjęte przed laty w nieporównanie gorszej sytuacji gospodarczej w Pakcie o przedsiębiorstwie państwowym, zapewniło przynajmniej częściowy udział rzeszy pracowników we wzroście PKB. Niedopuszczalne są decyzje zamrażające płace w państwowej sferze budżetowej czy ustawową redukcję zatrudnienia pracowników tej sfery.

Ważnym elementem społecznej gospodarki rynkowej jest odpowiednie finansowanie usług publicznych. Tymczasem proponowane dziś zmiany ustawowe ograniczą dostęp do ochrony zdrowia, transportu publicznego czy edukacji.

Istotną częścią społecznej gospodarki rynkowej jest sprawiedliwy i solidarny system podatkowy. Postulujemy obniżenie podatku dochodowego dla osób o najniższych dochodach wraz z równoczesnym zwiększeniem kwoty wolnej od podatku. Rozwój przemysłu w Polsce opiera się głównie na niskich kosztach pracy i inwestycjach zagranicznych. NSZZ „Solidarność" domaga się realizacji polityki przemysłowej państwa, która promowałaby konieczne inwestycje w kapitał ludzki i te sektory przemysłu, które zapewnią bezpieczeństwo i rozwój naszego kraju.

Żądamy od władz przywrócenia dotychczasowego wieku uprawniającego do przechodzenia na emeryturę, tak dla mężczyzn jak i dla kobiet oraz wprowadzenia rozwiązań pozwalających na dłuższą aktywność zawodową osób starszych, nie w oparciu o przymus a o motywację. Zmiany w systemie emerytalnym zostały wprowadzone bez uwzględnienia realiów życia w Polsce. Według danych Komisji Europejskiej przeciętna długość życia w zdrowiu, w wieku 65 lat wynosi około 7,5 roku, podczas gdy średnia dla UE wynosi

w przybliżeniu 9 lat. Domagamy się podjęcia działań na rzecz poprawy jakości służby zdrowia. Jej trudna sytuacja finansowa, jak również niski poziom zarządzania, są głównymi przyczynami niskiego wskaźnika życia w zdrowiu.

Równie istotna jest sytuacja młodych osób na rynku pracy. Stopa bezrobocia w tej grupie sięga obecnie około 24%. Konieczne jest podjęcie działań na rzecz poprawy sytuacji zawodowej tych osób. Brak programów wspierających będzie skutkował dalszą emigracją zarobkową. Badania pokazują, że aż 8 na 10 osób w tej grupie wiekowej myśli o wyjeździe za granicę.

Szacuje się, że w ostatnich latach za granicę wyjechało około 2 mln Polaków. Zwykle są to młodzi i wykształceni ludzie, dla których zabrakło pracy w Polsce. Brak tych osób na polskim rynku pracy może mieć negatywne i dalekosiężne skutki, nie tylko ekonomiczne, ale również społeczne. Konieczne jest realizowanie działań na rzecz powstrzymania kolejnych fal emigracji. Równie istotne jest stworzenie warunków skłaniających do powrotu osoby, które zdecydowały się z powodów ekonomicznych na wyjazd z kraju.

O ROZWÓJ PRZEMYSŁU W POLSCE

Fundamentem rozwoju polskiej gospodarki powinien być przemysł. Dobrze funkcjonujący, rozwijający się odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu dobrobytu pracownikom i ich rodzinom, a zarazem pozostaje decydującym czynnikiem w tworzeniu miejsc pracy, jest elementem stabilizującym finanse i gospodarkę państwa. Stanowi on o niezależności i suwerenności gospodarczej Polski. Związek będzie kontynuował działania mające na celu wspieranie rozwoju przemysłu w Polsce.

W OBRONIE WOLNOŚCI, DEMOKRACJI I PRAW CZŁOWIEKA

Trzydzieści cztery lata temu strajkujący w Stoczni Gdańskiej przyjęli 21 postulatów, które zmieniły bieg historii. Były to postulaty w głównej mierze związane z obroną demokracji, takie jak utworzenie niezależnych od partii i pracodawców związków zawodowych, czy też przestrzeganie wolności słowa, druku i publikacji.

Dzisiaj żyjemy w wolnej i demokratycznej Polsce, ale musimy pamiętać, że wolność stale trzeba zdobywać, nie można jej tylko posiadać. Jesteśmy zobowiązani do tego, aby pamiętać,

że demokracja, w swej naturze nie może rozstrzygać o kwestiach, które naruszają godność osoby ludzkiej. Autentyczna demokracja możliwa jest tylko w państwie prawnym i w oparciu o koncepcję osoby ludzkiej. Sprzeciwiamy się instrumentalizacji demokracji i arogancji osób pełniących funkcje publiczne.

Wolność, to nie tylko prawo do udziału w wolnych wyborach, prawo do wolności słowa i wyznania, czy też możliwości zrzeszania się w związki zawodowe. Wolność ma swoją wewnętrzną logikę, która ją uszlachetnia i określa podporządkowując prawdzie.

Oczekujemy od mediów, które stanowią istotny składnik demokratycznego państwa, że będą podejmowały tematy społeczne a ich przekaz będzie obiektywny, oparty na prawdzie i tym samym realizujący misję społeczną.

Domagamy się finansowania mediów publicznych na odpowiednim poziomie ze środków publicznych.

PATRIOTYZM DLA PRZYSZŁOŚCI

„Kto ojczyźnie swej służy, sam sobie służy; bo w niej jego wszystko się dobre zamyka". Słowa ks. Piotra Skargi są kwintesencją patriotyzmu.

Nasze dzieje uczą, że w chwilach zagrożenia dla Ojczyzny Polacy zawsze byli zdolni do ponoszenia wielkich ofiar. Dlatego dzisiaj, żyjąc w wolnej ojczyźnie, nie możemy zapomnieć o takich wartościach jak patriotyzm, który nie tylko pozwala mądrze zagospodarować czas pokoju i budowania. Jest on przede wszystkim gwarantem rozwoju narodu i państwa.

Dzisiaj w dobie otwartych granic i globalizującej się gospodarki należy pamiętać, że patriotyzm to umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji i kultury, które przyczyniły się do zachowania tożsamości narodowej i odzyskania niepodległości. Patriotyzm, to dbałość o narodową gospodarkę. Patriotyzm, to stawianie dobra kraju ponad interes osobisty, a nawet rezygnacja z prywatnych korzyści. Patriotyzm, to ścisłe powiązanie między ojczyzną a rodziną. Dlatego też ojczyzna i naród podobnie jak rodzina, są rzeczywistością niezastąpioną.

Patriotyzm to także szacunek dla innych narodów. Dzisiaj, będąc współuczestnikiem przemian w Europie, będąc członkiem europejskiej wspólnoty, musimy pamiętać, że jesteśmy przede wszystkim Polakami, spadkobiercami pięknej tradycji polskiej państwowości, którą cechowała tolerancja do innych narodowości i wyznań. W poszanowaniu dla praw innych do ich samostanowienia, musimy pamiętać, że ważnym wyzwaniem dla NSZZ „Solidarność" staje się promocja postaw patriotycznych w systemie edukacyjnym, mediach publicznych, a także w praktyce codziennego życia.

Edukacja historyczna młodzieży, także w zakresie historii najnowszej, pokazywanie wydarzeń z naszej historii, budzących dumę, będzie bazą kształtowania postaw patriotycznych.

W TROSCE O NAJSŁABSZYCH

NSZZ „Solidarność", wobec rosnącego obszaru biedy, rodzącej zagrożenia także dla kolejnych pokoleń, musi być również orędownikiem i rzecznikiem najsłabszych – osób bezrobotnych, najsłabiej zarabiających, niepełnosprawnych. Dlatego NSZZ „Solidarność" sprzeciwia się działaniom oszczędnościowym rządu dotykającym właśnie tych grup.

Domagamy się utrzymania systemu chronionego zatrudnienia osób niepełnosprawnych, które ze względu na charakter schorzenia nie mają szans na zatrudnienie na otwartym rynku pracy.

Domagamy się także:

- Wprowadzenia rozwiązań prawnych, których celem jest ułatwienie dochodzenia sądowego roszczeń z tytułu nierównego traktowania najsłabszych obywateli, w szczególności osób niepełnosprawnych w dostępie do szeroko rozumianych dóbr i usług.
- Podejmowania działań dążących do likwidacji barier architektonicznych, komunikacyjnych i w komunikowaniu się, jakich na co dzień doświadczają osoby niepełnosprawne. NSZZ „Solidarność" postuluje nadanie uchwale Sejmu z 1 sierpnia 1997 roku „Karta Praw Osób Niepełnosprawnych" rangi ustawy.
- Wsparcia osób niepełnosprawnych w zapewnieniu im równości w korzystaniu z dostępu do pracy, edukacji usług socjalnych i mieszkań, w czego realizacji pomoże umocowanie Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych na szczeblu rządowym.

- Wzmocnienia efektywności publicznej pomocy społecznej poprzez zmiany ustawodawstwa, gwarantującego prawa, ale i nakładające obowiązki na świadczeniobiorców pomocy społecznej (kontrakty socjalne, przymusowy obowiązek leczenia odwykowego itp.).
- Monitorowania i oceny realizacji zadań pomocy społecznej przez poszczególne szczeble pomocy społecznej (kraj, województwo, powiat, gmina) oraz wprowadzenia elektronicznej bazy danych na temat rodzin korzystających z pomocy w celu lepszej koordynacji świadczeń i właściwego adresowania wsparcia.
- Działań na rzecz zapobiegania bezdomności.
- Realizacji przez rząd socjalnego programu mieszkaniowego, polegającego na wspomaganiu przez państwo budowy i prowadzenia mieszkań socjalnych, schronisk i noclegowni.

DLA RODZINY

Kraj, którego liczba mieszkańców spada, jest skazany na ograniczony rozwój, utratę znaczenia, wewnętrzne problemy gospodarcze i społeczne, wynikające ze zmiany proporcji obywateli w wieku produkcyjnym i emerytów, a także określonego spadku przychodów do systemów ubezpieczenia społecznego. Wymaga to stworzenia Narodowej Strategii Demograficznej, której jednym z głównych elementów powinna być skuteczna polityka prorodzinna.

NSZZ „Solidarność" konsekwentnie domaga się zarówno od samorządów lokalnych, jak i władz krajowych opracowania i wdrożenia kompleksowego programu wsparcia rodzin, szczególnie rodzin wielodzietnych, którego elementami powinny być m.in.:

- Działania w kierunku podniesienia kwot świadczeń rodzinnych i świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz corocznej ich indeksacji.
- Wsparcie rodzin poprzez działania mające na celu podniesienie kryteriów dochodowych, uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych i ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz wprowadzenie mechanizmów ich corocznej waloryzacji.
- Skuteczna ochrona dzieci z rodzin najuboższych, które od lat stanowią „oblicze polskiej biedy".
- Monitorowanie sytuacji na rynku pracy pod kątem przeciwdziałania dyskryminacji kobiet i realizacji odpowiednich zapisów Kodeksu pracy, w szczególności prawa kobiet,

korzystających z urlopów macierzyńskich i wychowawczych oraz ich powrotu do pełnej aktywności zawodowej i jej kontynuacji na dotychczasowych warunkach (z uwzględnieniem aktualnych warunków pracy i płacy).

- Działania na rzecz zapewnienia właściwej równowagi między życiem zawodowym i rodzinnym, w szczególności obejmujących inicjatywy wspierające rozwiązania umożliwiające opiekę nad małymi dziećmi i osobami zależnymi.

  Realizacja tych działań nie może odbyć się bez ratyfikacji Konwencji MOP 156 (dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci) i 189 (dot. pracowników domowych).
- Stworzenie programu budownictwa społecznych mieszkań czynszowych oraz wsparcia budownictwa komunalnego.
- Wsparcie kobiet przebywających na urlopach macierzyńskich i wychowawczych do podnoszenia kwalifikacji i tworzenia możliwości płynnego powrotu do stabilnego zatrudnienia.

Działania sprzyjające polityce prorodzinnej, to także działania na rzecz pewnego i bezpiecznego zatrudnienia, dostępności usług publicznych, w tym dostępności żłobków czy przedszkoli, a także stopniowy wzrost płac, gwarantujący bezpieczeństwo ekonomiczne rodzin.

NA RZECZ GLOBALIZACJI SOLIDARNOŚCI

Konieczność globalizacji solidarności jest szczególnie widoczna w czasie trwania kryzysu na świecie. Odpowiedzią związków zawodowych na ofensywę globalnego kapitału musi być ścisła koordynacja działań na poziomie międzynarodowym, prowadząca do powstania zarządzania gospodarczego na szczeblu światowym w dialogu z partnerami społecznymi. Zwyczajne instrumenty interwencjonizmu państwowego typu keynesowskiego w dobie globalizacji kapitału utraciły swoją skuteczność ze względu na naturalne ograniczenie ich zasięgu do terytorium jednego kraju. Kryzys doprowadził do pogłębienia się nierówności zarówno miedzy pracownikami w poszczególnych krajach, jak i między krajami, których władze prześcigają się w stwarzaniu dogodnych warunków dla inwestorów kosztem pracowników, co sprawę globalizacji solidarności związkowej czyni zarówno szczególnie trudną jak i szczególnie ważną i pilną. Konkurencja państw w przyciąganiu kapitału tworzy

swoisty wyścig w pogarszaniu warunków zatrudnienia, erozji przepisów bhp, obniżaniu płac, wszystko to w imię cięć kosztów pracy, czemu często towarzyszą prześladowania niezależnych związków zawodowych, bądź wręcz zakaz ich działania. W efekcie następuje koncentracja produkcji w strefach wolnych od związków zawodowych. Przeciwstawienie się aspiracjom biznesu do likwidacji związków zawodowych jako ostatniej przeszkody na drodze ostatecznego triumfu neoliberalnego dogmatu, stanowi dziś największe wyzwanie, sprostanie któremu nie jest możliwe bez globalizacji solidarności.

Aby osiągnąć ten cel należy m.in. uruchomić mechanizmy w ramach istniejących instytucji i organizacji na poziomie międzynarodowym. Dołączenie do przepisów Międzynarodowej Organizacji Handlu (WTO) klauzuli socjalnej, w postaci zobowiązania do przestrzegania podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, byłoby krokiem na rzecz ograniczenia dumpingu socjalnego, nieuczciwej konkurencji i wyprowadzania miejsc pracy do krajów, gdzie konwencje te nie obowiązują bądź są systematycznie łamane.

Należy też zwrócić szczególną uwagę na przebieg negocjacji Transatlantyckiego Partnerstwa Handlu i Inwestycji (TTIP) mającego doprowadzić do strefy wolnego handlu usług i inwestycji Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych, aby jego reguły nie dawały biznesowi sposobności narzucania suwerennym krajom wygodnych dla siebie przepisów, szczególnie w dziedzinie prawa pracy czy polityki społecznej.

W kontekście pogarszających się warunków na rynkach pracy trzeba uczynić wszystko, aby w koordynacji z MKZZ doprowadzić do pełnej mobilizacji związków zawodowych w celu przeciwstawienia się nasilającej się w MOP kampanii pracodawców kwestionującej prawo do strajku i podważającej prawo do działań zbiorowych.

OCHRONA ZDROWIA

NSZZ „Solidarność" działając w obronie ludzi chorych i słabych domagać się będzie poprawy dostępności powszechnej służby zdrowia.

Rząd RP, wydłużając czas osiągnięcia wieku emerytalnego jest zobowiązany zapewnić właściwą opiekę medyczną, dostęp do lecznictwa uzdrowiskowego, a wobec dokonujących się zmian demograficznych również do kompleksowej opieki społecznej.

Państwo, dbając o zdrowie społeczeństwa, powinno zwiększyć nadzór nad organizacją i funkcjonowaniem polskiego lecznictwa, a także poprawić jego finansowanie.

W celu zachowania bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli i wobec globalnych zagrożeń epidemiologicznych należy utrzymać państwowy charakter Inspekcji Sanitarnej oraz Ratownictwa Medycznego. Działanie tych służb powinno być zarządzane i koordynowane przez Ministra Zdrowia.

OCHRONA I PROMOCJA EDUKACJI, KULTURY I NAUKI

W przekonaniu, że właściwy poziom edukacji w Polsce jest zadaniem dla całego społeczeństwa, NSZZ „Solidarność" będzie konsekwentnie dążył do rzeczowej i merytorycznej debaty o oświacie, której efektem będzie:

- Podniesienie nakładów na polską edukację minimum do poziomu średniej UE.
- Ujednolicenie statusu zawodowego wszystkich nauczycieli w Polsce w oparciu o Kartę Nauczyciela.
- Wprowadzenie rozwiązań pozwalających uniknąć likwidacji szkół w związku z niżem demograficznym. Likwidacja i cięcia etatów w szkołach nie mogą być jedynym rozwiązaniem.
- Dbałość o wychowanie młodych pokoleń w oparciu o uniwersalny charakter wartości chrześcijańskich oraz polską tradycję i historię narodu.
- Efektywne doradztwo zawodowe i pomoc psychologiczna pedagogów dla uczniów i ich rodziców.
- Promocja szkolnictwa zawodowego i motywowanie pracodawców do współuczestnictwa w procesie kształcenia zawodowego, który pozwoli absolwentom szkół i uczelni na odnalezienie się na rynku pracy.
- wprowadzenie edukacji ekonomicznej na wszystkich poziomach nauczania.

NSZZ „Solidarność" sprzeciwia się ograniczeniom w nauczaniu ojczystej historii i literatury.

Związek wspiera budowanie społeczeństwa opartego o wiedzę, dlatego będzie się domagał skutecznego dopasowywania nauczania do potrzeb rynku pracy. Środki kierowane na rozwój nauki w relacji do PKB są kilkakrotnie niższe, niż przewidywane w dokumentach Unii Europejskiej, a płace pracowników nauki i szkolnictwa wyższego, w związku z inflacją, tracą swą siłę nabywczą. Będziemy przeciwstawiać się takiej polityce. Będziemy zabiegać o wzrost nakładów na edukację, szkolnictwo wyższe i kulturę. Rozwój tych dziedzin gwarantuje rozwój cywilizacyjny kraju.

W zakresie szkolnictwa wyższego wnioskujemy o:

- Zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.
- Przywrócenie przejrzystych zasad płacowych i stabilności zatrudnienia pracowników naukowych.
- Kulturę zakorzenioną w tradycji narodowej oraz dziedzictwo narodowe chronione ze środków publicznych, zarówno na szczeblu krajowym jak i samorządowym. Pozwoli to na zachowanie tożsamości narodowej i skuteczną walkę o odzyskanie niepodległości. Związek nie zgadza się na wycofywanie się państwa z funkcji mecenasa kultury.
- Zmiany w systemie stypendiów, tak socjalnych, jak i rektora (dawnych naukowych).

Obecny system nie jest sprawiedliwy. Istnieją duże dysproporcje w wysokości stypendiów pomiędzy uczelniami, różne też są kryteria przyznawania stypendium rektora na poszczególnych wydziałach.

Apelujemy o troskę w zagwarantowaniu społeczeństwu dostępu do dzieł polskiej kultury na najwyższym poziomie.

OCHRONA ŚRODOWISKA

NSZZ „Solidarność" opowiada się za systemową ochroną środowiska naturalnego. Domagamy się zmian w systemie finansowania ochrony przyrody oraz wynagradzania pracowników zajmujących się jej ochroną.

Wzywamy rząd do przygotowania i konsekwentnego realizowania skonsultowanych projektów w zakresie kompleksowego rozwiązania problemów gospodarki wodnej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień przeciwpowodziowych i retencji wód.

W obecnym kształcie pakiet klimatyczny, w przypadku polskiej gospodarki, prowadzi do likwidacji tysięcy miejsc pracy i wpływa negatywnie na rozwój oraz konkurencyjność polskiej gospodarki, dlatego NSZZ „Solidarność" będzie domagał się rewizji niekorzystnych zapisów Pakietu Klimatyczno-Energetycznego.

Należy prowadzić szeroką kampanię w różnorodnych środowiskach zwracającą uwagę na fakt, iż ograniczenie emisji na terenie Unii Europejskiej nie tylko zmniejszy jej konkurencyjność i doprowadzi do przenoszenia miejsc pracy do krajów, które nie stosują żadnych restrykcji w sposobie i skali użytkowania energii, lecz w wyniku tego także spowoduje efekt odwrotny do oczekiwanego – zwiększy poziom globalnej emisji.

Aby zrealizować ten cel, musimy przeciwstawić się próbom demontażu państwa opiekuńczego. Państwo pod pretekstem walki z kryzysem, usiłuje przerzucić jego koszty na pracowników. Nie akceptujemy też argumentacji, mającej na celu wykazanie, że przezwyciężenie kryzysu wymaga ograniczenia płac, zachwiania stabilności i pewności zatrudnienia oraz destabilizacji ochrony socjalnej przy ciągle rosnących dochodach biznesu. Nie zgadzamy się na zwiększanie konkurencyjności kosztem pracownika. Oczekujemy na działania Państwa w kierunku innowacyjności, lepszej organizacji pracy, podwyższania kwalifikacji pracowników i tworzenia produktywnego zatrudnienia. Nasze członkostwo w UE daje nam narzędzia walki o pełne wdrożenie w naszym kraju europejskiego modelu społecznego, lecz aby instrumenty te uczynić bardziej kompletnymi i skutecznymi, musimy doprowadzić do pełnego obowiązywania Europejskiej Karty Praw Podstawowych w naszym kraju.

Nie akceptujemy ataku na krajowe systemy stosunków pracy i układów zbiorowych w wyniku wprowadzenia paktu fiskalnego i semestru europejskiego. Będziemy przeciwstawiać się wszelkim próbom narzucenia przez instytucje europejskie, pod pretekstem skompromitowanej polityki oszczędności, ograniczenia poziomu płac czy innych zaleceń sprzecznych z ustaleniami autonomicznego dialogu społecznego na poziomie krajowym.

Trwa zamieszanie prawne wokół stosowania dyrektywy o pracownikach delegowanych, której celem wskazanym wprost w tekście preambuły jest zapewnienie im takich samych standardów pracy i płacy jak pracownikom miejscowym, a pracodawcom warunków równej konkurencji. Tymczasem decyzjami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości firmy mogą w pewnych sytuacjach narzucać pracownikom standardy i płace niższe niż obowiązujące w miejscu wykonywania pracy. Daje to możliwość wykorzystywania pracowników i dumpingu społecznego. Dlatego też będziemy wspierać wysiłki EKZZ dołączenia do Traktatów Europejskich protokołu społecznego o mocy prawnie obowiązującej tak, aby unieważnić wyroki ETS i uniemożliwić tego rodzaju skandaliczne praktyki.

W środowisku EKZZ trwa nieustająca debata na temat ustanowienia płacy minimalnej i to zarówno na poziomie europejskim jak i krajowym, są bowiem kraje, gdzie jest to sprzeczne z istniejącą tradycją, praktyką i sposobem negocjacji układów zbiorowych.

Związek jest zdania, że na szczeblu europejskim powinien zostać wprowadzony system gwarantujący określony poziom płacy minimalnej np. w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia w odniesieniu do poszczególnych krajów, i ten pogląd będziemy prezentować. Opowiadamy się też za wprowadzeniem europejskich ram prawnych dla negocjacji ponadgranicznych układów zbiorowych w korporacjach międzynarodowych.

Część II - ROZWÓJ ZWIĄZKU - ZORGANIZOWANI MAJĄ LEPIEJ

Na rozwój Związku wpływa między innymi sprawna organizacja, pomoc ekspercka, pełen przepływ informacji między wszystkimi strukturami, szkolenia, stałe konsultacje z członkami oraz wizerunek Związku na zewnątrz. Dopiero wszystkie te elementy sprawiają, że Związek staje się atrakcyjny dla pracowników i jest w stanie wykorzystać swój potencjał, działając na rzecz i w imieniu swoich członków.

POZYSKIWANIE CZŁONKÓW

Tylko zorganizowani w związek zawodowy pracownicy mogą wywalczyć wyższe płace i obronić swoje prawa, dlatego w kadencji 2014-2018 rozwój NSZZ „Solidarność" pozostanie priorytetem Związku. Działania nastawione na odbudowanie siły związkowej rozumianej jako znaczący wzrost liczby członków muszą zostać zintensyfikowane, a w zadania te powinny włączyć się bez wyjątku wszystkie struktury Związku.

Realizacja tego celu odbywać się będzie według wdrożonej w minionej kadencji nowej strategii współpracy struktur, opartej na *Porozumieniach o współpracy* pomiędzy Działem Rozwoju Związku Komisji Krajowej a Zarządami Regionów. Do działań powinny włączać się także Sekretariaty i sekcje branżowe oraz liderzy zakładowych organizacji.

Poszczególne kampanie organizowania pracowników powinny być wspierane przez działania promocyjne i informacyjne Związku oraz wykorzystywanie szeroko rozumianego wsparcia międzynarodowego. Każda struktura związkowa powinna w corocznych budżetach zaplanować odpowiednie środki finansowe na realizację priorytetu Związku.

Działania NSZZ „Solidarność" powinny umożliwić prowadzenie masowych kampanii organizowania pracowników, będących odpowiedzią na wielomilionowy, niezorganizowany jeszcze rynek pracy, którego znaczącym podmiotem są ludzie młodzi.

SZKOLENIA I PROGRAMY UNIJNE

NSZZ „Solidarność" będzie kontynuował działania zmierzające do coraz większego udziału w programach unijnych, służących realizacji naszego programu szkoleniowego, a także promocji dialogu i partnerstwa oraz komunikacji. Komisja Krajowa powinna rejestrować i koordynować zaangażowanie w programy unijne poszczególnych struktur Związku. Aktywność Związku w aplikowaniu o środki unijne wymaga strategicznego podejścia w Nowej Perspektywie, gdyż gros środków będzie absorbowane przez Programy Operacyjne Regionalne (wojewódzkie). Strategiczne podejście wymaga następujących działań:

- Przeanalizowanie wyznaczonych przez Strategię Krajową i Strategie Wojewódzkie na lata 2014 – 2015 priorytetów do realizacji.
- Ustalenie, które z tych priorytetów z punktu widzenia Związku są kluczowe i wymagają naszej aktywności.
- Określenie i wspieranie niezbędnego potencjału instytucjonalnego umożliwiającego tę aktywność.
- Wyznaczenie wspólnego celu i sposobu jego realizacji.
- Monitorowanie podejmowanych działań.

Dla realizacji tego celu konieczne jest powołanie Zespołu Problemowego ds. wykorzystania środków w Nowej Perspektywie Finansowej.

Program szkoleń - z wykorzystaniem programów unijnych – powinien być dostosowany do aktualnych potrzeb struktur Związku (nowe ustawy, zmiana przepisów, przekształcenia własnościowe, techniki negocjacyjne, szkolenia językowe).
Nadal będą prowadzone szkolenia dotyczące organizacji i rozwoju Związku.

INFORMACJA I PROMOCJA

a. Doskonalenie i rozbudowanie strony internetowej, wzbogaconej o strony tematyczne.
b. Zobowiązanie działaczy związkowych wszystkich szczebli do przekazania adresów poczty elektronicznej do jednolitej bazy adresowej do informacji i konsultacji, w tym

wydawania internetowego Serwisu Informacyjnego.

c. Działania na rzecz zwiększenia sprzedaży „Tygodnika Solidarność".
d. Opracowanie projektu połączenia sieciowego wszystkich struktur Związku.
e. Promocja działań Związku poprzez kampanie wizerunkowe związane z realizacją głównych celów programowych.

ORGANIZACJA

a. Powołanie Instytutu Solidarności – placówki naukowo-badawczej, której celem będzie przygotowywanie ekspertyz dotyczących sytuacji społecznej i rynku pracy oraz poszerzanie świadomości społecznej, ekonomicznej i etycznej w zakresie pracy.
b. Opracowanie i upowszechnienie wzoru nowej legitymacji związkowej umożliwiającej elektroniczny zapis danych.
c. Stworzenie bazy adresowej wszystkich członków i struktur Związku.
d. Wzmocnienie Biura KK w Warszawie.

ETOS „SOLIDARNOŚCI" - PAMIĘĆ DLA PRZYSZŁOŚCI

„Solidarność" jest wielkim dziedzictwem Polski, Europy i świata. Kultywowanie pamięci o tym dziedzictwie, jego historii, wartościach, w oparciu, o które powstawał nasz Związek - jest naszym obowiązkiem. Także po to, aby stanowić inspirację dla walczących o wolność, godność i solidarność.

W imię pamięci o ofiarach komunizmu, o tych, którzy zbudowali fundament wolności i niepodległości Polski, Związek będzie konsekwentnie dążył do przekazywania historycznej prawdy o przeszłości i wspierał wszelkie działania legislacyjne zmierzające do zadośćuczynienia ofiarom i sprawiedliwego osądzenia winnych zbrodni.

Pamięć o rocznicach - Związek będzie organizował obchody i uroczystości rocznicowe, upamiętniające ważne wydarzenia i postaci związane z walką „Solidarności" o wolność i godność pracownika, ze szczególnym uwzględnieniem działań edukacyjnych, skierowanych do młodych.

Wsparcie dla ofiar i ich rodzin - Związek będzie m.in. poprzez Fundację Promocji Solidarności wspierał ofiary represji komunistycznych i ich rodziny, szczególnie z okresu stanu wojennego.

Historia – Związek, we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej, będzie kontynuował badania nad historią „Solidarności".

Budowanie Archiwum - NSZZ „Solidarność" będzie gromadził dokumenty, materiały, nagrania, zdjęcia i publikacje dotyczące historii Związku i antykomunistycznej wolnościowej opozycji, a także działań po roku 1989, porządkując je w Archiwum Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność". Aby scalać rozproszony zasób Archiwum szczególny nacisk położony zostanie na gromadzenie archiwaliów i informacji o nich, znajdujących się w strukturach Związku – zarządach regionów, oddziałach, organizacjach zakładowych i międzyzakładowych. W celu lepszego zabezpieczenia archiwaliów Związek będzie starał się o pozyskanie środków finansowych na digitalizację zasobu.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 1

XXVII KZD

ws. rozwoju przemysłu w Polsce

Fundamentem rozwoju polskiej gospodarki powinien być przemysł. Dobrze funkcjonujący, rozwijający się, odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu dobrobytu pracownikom i ich rodzinom, a zarazem pozostaje decydującym czynnikiem w tworzeniu miejsc pracy, jest wartością dodaną uzyskaną z eksportu oraz elementem stabilizującym finanse i gospodarkę państwa. Odgrywa strategiczną rolę w zakresie niezależności i suwerenności gospodarczej.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wskazuje, że przemysł w Polsce powinien rozwijać się w oparciu o korelację z następującymi obszarami społeczno-fiskalno-gospodarczymi:

- państwo – własność – gospodarka: w kierunku społecznej gospodarki rynkowej,
- przemysł, rynek pracy, pracownicy,
- państwo społeczne na rzecz rozwoju przemysłu,
- narzędzia wspierające rozwój przemysłu,
- zmiany polityki innowacyjnej poprzez rozwój nauki i badań
- system fiskalny w obszarze obciążeń podatkowych przedsiębiorstwa.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uznaje – jako jeden z priorytetów NSZZ „Solidarność” – kontynuację działań mających na celu wspieranie rozwoju przemysłu w Polsce. Jednocześnie KZD uznaje za konieczne kontynuowanie prac Zespołu ds. rozwoju przemysłu w bieżącej kadencji.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

WSTĘP

Rozwój przemysłu to wzmocnienie bezpieczeństwa narodowego, stabilny rozwój całej gospodarki opartej na wiedzy i innowacyjności i wreszcie – to tysiące dobrych miejsc pracy tworzonych nie tylko w zakładach produkcyjnych, ale też w towarzyszących im usługach. Przemysł – to realna gospodarka, oparta na produkcji dóbr, a nie spekulacjach finansowych.

Jesteśmy przekonani, że w naszym kraju aktywna polityka przemysłowa powinna obejmować szereg obszarów działania władz publicznych. Zaliczyć do nich należy tworzenie sprzyjającego dla przemysłu otoczenia – od infrastruktury zaczynając, a na odpowiedniej polityce podatkowej kończąc. To pośrednio od Państwa zależy, na ile kompatybilna z potrzebami przemysłu będzie edukacja – i na poziomie zawodowym, i wyższym. To Państwo poprzez odpowiednią politykę zamówień publicznych może kształtować także poszczególne sektory przemysłu – promując innowacyjność, wysokie technologie, ale również dobre miejsca pracy. Państwo nie może współtworzyć nieuczciwej konkurencji wspierając firmy, które konkurują przede wszystkim niestabilnym zatrudnieniem i niskimi kosztami pracy. Właśnie takie działania stanowią impuls emigracyjny i powodują, że kolejne młode pokolenia osób wykształconych w Polsce decyduje się już nie na chwilową, a stałą emigrację za chlebem, godnymi warunkami pracy i możliwością rozwoju. W 2013 roku godzinowe koszty pracy w Polsce wyniosły 7,6 euro, podczas gdy w krajach rozwiniętych wahały się od 35 euro we Francji do ponad 48 euro w Norwegii. Taka polityka powoduje, że „nie opłaca się" inwestować w wysokie technologie, mając tanią siłę roboczą. Jednak to nie zapewni stabilnego rozwoju. Wręcz przeciwnie – prowokuje do maksymalizacji zysków w krótkim czasie. Niskie płace wpływają także na ograniczenie popytu wewnętrznego, który w przypadku tak dużego kraju, jak Polska, jest istotnym motorem napędzającym wzrost gospodarczy. To właśnie najmniej i średnio zarabiający najchętniej i najwięcej procentowo wydają na konsumpcję na rynku wewnętrznym.

To Państwo poprzez pozostawienie sobie wpływu właścicielskiego na strategiczne sektory przemysłu i konkretne przedsiębiorstwa stanowi o bezpieczeństwie narodowym i bezpieczeństwie obywateli. Ta teza musi być nadrzędną nad potencjalnymi wpływami budżetowymi pochodzącymi z prywatyzacji. Wreszcie – to Państwo powinno wspierać „społeczną odpowiedzialność" przedsiębiorstw, których celem nie może być jedynie maksymalizacja zysków za wszelką cenę. Poprzez odpowiednie procedury przetargowe, wspieranie dialogu, promocję odpowiedzialnych akcji konsumenckich - Państwo może pokazać, że warto być społecznie odpowiedzialnym.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność" podjął się zadania opisania procesów utrudniających i przeszkadzających w rozwoju polskiego przemysłu, ochrony miejsc pracy, stymulowania w kierunku coraz lepszych wyższych wynagrodzeń pracowniczych, powstawania nowych stanowisk pracy, rozwoju dialogu społecznego, w tym praw pracowniczych, kreowaniu innowacyjnych kierunków rozwojowych, w tym znacznego podniesienia nakładów na inwestycje. Poniżej przedstawiamy sześć obszarów, w których należy podjąć działania, aby – zgodnie z Konstytucją – rzeczywiście wspierać Społeczną Gospodarkę Rynkową opartą na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz SOLIDARNOŚCI, DIALOGU I WSPÓŁPRACY PARTNERÓW SPOŁECZNYCH.

Rozdział I
Przemysł, rynek pracy, pracownicy

1. Tradycyjny przemysł – najważniejsze źródło zatrudnienia

Gospodarka oparta na usługach to mit. Polska idealnie się do tego nadaje, by rozwinąć przemysł tradycyjny, gdyż posiada:

- kompetentnych pracowników
- logistykę
- etos pracy zawodów przemysłowych i akceptację ze strony społeczeństwa dla rozwoju przemysłu, podczas gdy w wielu innych krajach społeczeństwa sprzeciwiają się inwestowaniu w sektory przemysłowe (np. w gaz łupkowy)
- zasoby naturalne, które w najbliższych latach będą miały decydujące znaczenie i od których zależeć będą inwestycje w przemyśle.

2. Trudniej jest stworzyć miejsce pracy, niż obronić już istniejące

Każde znikające w przemyśle miejsce pracy ma niewielkie szanse na to, by było kiedyś zastąpione. Należy więc bronić istniejących miejsc pracy za wszelką cenę. Ustawodawca powinien zbudować fundamenty obowiązkowego dialogu społecznego w przedsiębiorstwie w odniesieniu do strategicznych kierunków rozwoju. Prawo pracowników i ich przedstawicieli do informacji, konsultacji, negocjacji powinno być wzmocnione, gdyż to ich jako pierwszych dotykają skutki trudności związanych z utrzymaniem działalności przedsiębiorstw.

Należy zapewnić ramy prawne zabraniające przeprowadzania restrukturyzacji, która nie byłaby poprzedzona udokumentowanymi próbami poszukiwania alternatywnych rozwiązań.

3. **Należy promować polskie zakłady produkcyjne, podkreślając kompetencje ich pracowników i samych zakładów**

Narzędzie zwane « CV Zakładów» zostało już wdrożone w kilku przedsiębiorstwach w Belgii i we Francji.

Podobnie jak w ma to miejsce w przypadku indywidualnego pracownika, CV zakładu pozwala przeanalizować kompetencje załogi w celu określenia nowych profilów działalności. To oryginalne podejście tworzy przestrzeń do współpracy dyrekcji przedsiębiorstwa z przedstawicielami pracowników, inwestorami oraz samorządami lokalnymi. Polega na ścisłej współpracy wszystkich zainteresowanych stron, w których interesie jest dalsza działalność firmy i utrzymanie miejsc pracy dzięki przekwalifikowaniu całego zakładu.

CV zakładów pozwala umieścić kwestię kompetencji w centrum strategii rozwoju, nie tylko w danym przedsiębiorstwie, ale i na poziomie lokalnym.

4. **Główną siłą polskiego przemysłu są kompetencje polskich pracowników**

Kryzys wpłynął na zmianę struktury kosztów produkcji na poziomie światowym, wspierając głównie proces relokalizacji produkcji w USA czy w Wielkiej Brytanii, ale też w Europie Południowej, której konkurencyjność wzrosła. Strategia produkcji niskokosztowej uległa zachwianiu, a koszty polskiej produkcji mieszczą się obecnie w średniej europejskiej. Głównym elementem atrakcyjności Polski jest więc jakość siły roboczej, jej kwalifikacje i kompetencje.

5. **Należy wzmocnić społeczną kontrolę międzynarodowych koncernów, poprzez nadanie pracownikom nowych praw w zakresie informowania i konsultacji**

Głównym wyzwaniem stojącym przed Polską jest odbudowanie polskiego przemysłu, a nie tylko odbudowanie przemysłu w Polsce. Brak polskiego przemysłu czyni politykę przemysłową niezwykle trudną.

Kapitał nie jest „bezpaństwowy". Polska musi skonstruować bazę dla krajowego przemysłu. Wdrożenie projektu „Inwestycje Polskie" wymaga czasu, ponadto będzie on miał skromny wymiar… należałoby być bardziej ambitnym.

Do tego czasu jedynym sposobem na „polonizację" kapitału zagranicznego jest wymuszenie na inwestorach zagranicznych poszanowania praw pracowników, głównie poprzez skłonienie ich do wiążących procesów informowania/ konsultowania w przypadku restrukturyzacji.

Promowanie porozumień zbiorowych wpisuje się w tę logikę.

Rozdział II

System fiskalny w obszarze obciążeń podatkowych przedsiębiorstwa.

Poprawa konkurencyjności polskiego przemysłu i całego sektora przedsiębiorstw powinna być ściśle powiązana ze zmniejszeniem obciążeń podatkowych, zarówno bezpośrednich jak i pośrednich.

Jednym z kluczowych elementów kosztów funkcjonowania sektora przemysłowego w Polsce (hutnictwo, górnictwo, przemysł samochodowy, metalowy, cementownie) jest koszt energii. Jest on jednym z najwyższych w krajach UE. Dlatego też uważamy za celowe dążenie do stopniowego zmniejszania tego kosztu poprzez zmniejszenie akcyzy na energię.

Zmniejszenie akcyzy na energię powinno odbyć się w ramach specjalnych regulacji ustawowych w zależności od struktury kosztów energii w danej gałęzi przemysłu. Proponujemy, aby w perspektywie trzech lat akcyzę na energię zmniejszyć o 50%, co docelowo spowoduje nie tylko poprawę konkurencyjności przemysłu, ale pozwoli również na inwestycje i tworzenie nowych miejsc pracy oraz - co najważniejsze - w kontekście długofalowym zapobiegnie „ucieczce" sektora energochłonnego poza granice Polski.

W celu poprawy konkurencyjności i poprawienia płynności finansowej przedsiębiorstw kluczowym jest obniżenie podstawowej stawki podatku VAT. Wysokość podatku VAT znacząco wpływa na rozwój całej gospodarki, bo jest to podatek konsumpcyjny, będący jednym z istotnych czynników wpływających na poziom popytu wewnętrznego. Zdaniem zespołu konieczne jest obniżenie podstawowej stawki podatku VAT już od roku 2015, za niewystarczające uznajemy propozycje Rządu RP dotyczące obniżenia stawki z obecnych 23% do 22% od 1 stycznia 2015 r. Zdaniem NSZZ „Solidarność" w perspektywie 5-letniej należy rozważyć obniżenie podstawowej stawki podatku VAT do poziomu 18% - przy jednoczesnym systematycznym obniżaniu podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT).

Jednocześnie stwierdzamy, że system podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) jest niefunkcjonalny, niesprawiedliwy i polskiej gospodarce przynosi więcej szkód niż pożytku, bo pozwala, szczególnie przedsiębiorstwom zarejestrowanym poza granicami RP, uchylać się od jego płacenia. Dlatego też należy rozważyć likwidację CIT. Natomiast w ramach pojęcia

„sprawiedliwości podatkowej" – proponujemy wprowadzić podatek obrotowy dla sieci wielkopowierzchniowych hiper i super marketów, które unikają płacenia podatków w Polsce.

Proponowane zmiany systemu fiskalnego wobec sektora przemysłowego i sektora przedsiębiorstw mają na celu przyczynienie się do rozwoju struktury przemysłowej, a tym samym do zwiększenia miejsc pracy oraz obniżenia w średnim horyzoncie czasowym deficytu sektora finansów publicznych, dzięki wyższym dochodom podatkowym oraz zmniejszeniu wydatków socjalnych z tytułu trwałego polepszenia sytuacji na rynku pracy.

Rozdział III
Zmiana polityki innowacyjnej poprzez rozwój nauki - badania + rozwój

Jednym z podstawowych filarów Strategii „Europa 2020" jest wzrost innowacyjności poprzez zwiększenie nakładów na naukę, badania i rozwój. UE planuje osiągnąć poziom z 2 do 3% PKB do 2020 r. na naukę, badania i rozwój.

Niestety, w Polsce ten wskaźnik wynosi zaledwie 0,7 %. Dlatego wskazane jest:

1. zwiększenie nakładów z budżetu państwa na naukę, badania i rozwój;
2. stworzenie warunków sprzyjających wspieranie nauki, badania i rozwój przez instytucje (firmy) spoza sektora państwowego;
3. stworzenie spójnego systemu dystrybucji oraz wykorzystania środków na naukę, badania i rozwój mającego na celu współdziałanie instytucji naukowych z przemysłem;
4. wspieranie procesu rozwoju nowych technologii poprzez promocję polityki skutecznego zarządzania i ochrony wiedzy intelektualnej oraz przyjazną dla wynalazców polityką patentową.

Rozdział IV
STRUKTURA WŁASNOŚCIOWA PRZEMYSŁU W POLSCE. W STRONĘ PRYWATYZACJI LUB NACJONALIZACJI

Struktura własnościowa przemysłu w Polsce obecnie jest mieszana, tzn. przemysł jest w rękach właścicieli prywatnych, państwowych, a także jest własnością mieszaną

państwowo-prywatną. Przedsiębiorstwa należy podzielić pod względem własności kapitału na przedsiębiorstwa, których właścicielem jest kapitał polski, przedsiębiorstwa, których właścicielem jest inwestor zagraniczny i przedsiębiorstwa, których właścicielem jest Skarb Państwa. Inną formą własności jest inwestor rozproszony. Najczęściej są to spółki giełdowe. Znacząco większą rolę w kreowaniu polityki przemysłowej państwa powinny mieć samorządy, między innymi poprzez tworzenie preferencyjnych warunków dla funkcjonowania przemysłu.

W gałęziach przemysłu, które nie mają strategicznego dla Polski znaczenia prywatny właściciel lub akcjonariusze w spółkach akcyjnych są dobrym rozwiązaniem. Jeśli jednak podzielić przemysł na przemysł strategiczny dla funkcjonowania i bezpieczeństwa danego państwa i przemysł, który ma służyć jego rozwojowi, wówczas w spółkach strategicznych dla kraju, państwo powinno decydować o sposobie i kierunku rozwoju.

Co należy rozumieć przez przedsiębiorstwa strategiczne dla państwa?

Są to przedsiębiorstwa, które decydują o rozwoju całego państwa i jego bezpieczeństwie. Takimi strategicznymi przedsiębiorstwami powinny być dla kraju np.: przedsiębiorstwa sektora paliwowo-energetycznego, przedsiębiorstwa dbające o bezpieczeństwo państwa.

Przedsiębiorstwa strategiczne dla państwa powinny realizować zadania w zakresie strategii gospodarczej Państwa zmierzającej do jego niezależności i suwerenności, ale także do zrównoważonego rozwoju dziś i w przyszłości.

Państwo powinno mieć wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw strategicznych.

W Polsce występuje problem z zarządzaniem firmami strategicznymi i tu państwo powinno mieć wpływ na obsadzanie tych stanowisk lub np. na wynajmowanie firm, których zadaniem będzie zarządzanie przedsiębiorstwami strategicznymi. Wynajęty menadżer lub firma menadżerska zajmująca się zarządzaniem kluczowymi przedsiębiorstwami państwowymi, powinni być najwyższej klasy. W przedsiębiorstwach, których właścicielem jest Skarb Państwa, państwo nie powinno nimi zarządzać, lecz wytyczyć jasne zadania spółkom i ich menadżerom tak, aby możliwe było wykonanie programów gospodarczych.

Aby mógł się rozwijać przemysł, w szczególności przemysł strategiczny dla kraju, powinna istnieć ścisła współpraca pomiędzy państwowym przemysłem strategicznym a państwowym bankiem lub bankami.

Rozwój przemysłu to również szkolnictwo wyższe; Państwo powinno zatem stwarzać przemysłowi warunki do ścisłej współpracy z nauką. Nowe technologie należy kupować poza Polską tylko w sytuacjach, kiedy polska nauka nie potrafi rozwiązać problemów, które stawia przed nią przemysł. W najważniejszych zadaniach naukowych, wymagających wielkich nakładów finansowych, powinno partycypować państwo. Wyniki badań naukowych, które pomogą rozwinąć przemysł powinny być własnością Państwa. W ramach pomocy dla przedsiębiorstw należałoby przekazywać im nowe technologie i nowe rozwiązania. Bez mecenatu Państwa polska nauka nie będzie mogła się rozwijać a tym samym przemysł polski nie będzie konkurencyjny.

We wszystkich działaniach przemysłu, niezależnie, kto jest jego właścicielem, państwo powinno wypracować zasady pomocy przedsiębiorstwom, w zamian za tę pomoc przemysł musi stworzyć nowe, stałe miejsca pracy oraz płacić uczciwie należne podatki. Rozwiązania dotyczące przedsiębiorstw strategicznych przyjęły niemal wszystkie państwa Unii Europejskiej i w ten sposób zabezpieczyły sobie wpływ na rozwój swojej gospodarki. Trwałe stanowiska pracy to również blokada emigracji młodych wykształconych ludzi, w których naukę wcześniej zainwestowało państwo.

Rozdział V
Instrumenty wspierające rozwój przemysłu

1. Narzędzia dokapitalizowania i innowacyjności.
   Oprócz obecnie dostępnych narzędzi, w tym roli Banku Gospodarstwa Krajowego, konieczne jest wsparcie finansowe, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), poprzez:
   - monitorowanie polityki kredytowej instytucji bankowych wobec MŚP, a w szczególności MŚP z branży przemysłowej, oraz ustanowienie niezależnego organu odwoławczego w przypadku odmowy finansowania projektu inwestycyjnego, celem dążenia do zapewnienia przedsiębiorstwom prawa do

uzyskania finansowania (przy założeniu, że projekty będą dobrej jakości). Organ ten mógłby interweniować w instytucjach bankowych, aby znaleźć możliwe rozwiązania (zwłaszcza w kwestii poręczenia) i, w razie potrzeby, kierowałby sprawy do Banku Gospodarstwa Krajowego.

- ustanowienie „1% dla przemysłu" umożliwiającego podatnikom przeznaczenie 1% podatku na finansowanie projektów przemysłowych zatwierdzonych przez niezależne komisje, w skład których wchodziliby eksperci branżowi i partnerzy społeczni.

2. Przemysł funkcjonujący w Polsce nie jest na tyle innowacyjny, żeby osiągnąć poza cenową przewagę konkurencyjną. A to odbija się przede wszystkim na płacach. Aby zmienić tę sytuację konieczny jest skok innowacyjny. Należy promować takie inwestycje, które charakteryzują się wysokim stopniem zaawansowania technologicznego i innowacyjności.
3. Marka „Made in Poland" przestała być atutem. Jest to problem zarówno dla polskich firm, jak i dla firm zagranicznych w Polsce. W szczególności sytuacja ta nie sprzyja umieszczaniu w Polsce całego łańcucha produkcyjnego. Dlatego należy:
   - **promować przedsiębiorstwa, które płacą w Polsce podatek dochodowy i inne podatki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz zatrudniają pracowników na umowę o pracę;**
   - wprowadzić politykę długoterminowego promowania Polski, koncentrującego się na produkcji wysokiej jakości;
   - wyróżnić najbardziej innowacyjne przedsiębiorstwa.
4. Przez ostatnie 25 lat transformacji ustrojowej zaniedbano kształcenie zawodowe, dlatego też należy:
   - poprawić (podnieść) kwalifikacje pracowników – powrócić do edukacji zawodowej poprzez
     a. wdrożenie dualnego systemu kształcenia zawodowego zakładającego połącznie nauki teoretycznej z praktyczną nauka zawodu,
     b. zaangażowanie w ten system instytucji:
        i. państwa – gwarancja ulg podatkowych dla przedsiębiorców wspierających system – oferujących praktyki, finansujących szkoły itp.,
        ii. gminy, samorządy – organizują i koordynują od strony technicznej proces nauczania,

Rozdział VI

Partnerstwo społeczne na rzecz rozwoju przemysłu

Współczesny rozwój przemysłu, to nie tylko nowe technologie, to nie tylko dbałość o środowisko, ekologię, ale to również rozwój, oparty na dialogu społecznym. Dialog społeczny w przemyśle realizowany jest poprzez dialog pracodawców i związków pracodawców z organizacjami związków zawodowych, radami pracowniczymi, to również dialog z reprezentacjami pracowniczymi w radach nadzorczych czy zarządach spółek.

Efektem dialogu społecznego w przemyśle, są Zakładowe i Ponadzakładowy Układy Zbiorowe Pracy. Wspólne uzgodnienia pracodawców i pracowników, co do podstawowych ram, zasad społecznych, pracowniczych, panujących w danej firmie, czy branży, powoduje, iż zaangażowanie pracowników w rozwój firmy, jest bardziej realne a co za tym idzie, następuje wspólna odpowiedzialność za dobre funkcjonowanie firmy, branży. ZUZP i PUZP to filary dialogu społecznego, partnerstwa społecznego.

W Polsce ustawodawca, poprzez zapisy w Kodeksie Pracy, unormował zasady zawierania i funkcjonowania Zakładowych i Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy. Teoretycznie nic ma żadnych przeszkód, aby w kraju powszechnie obowiązywały takie akty prawne we wszystkich firmach i branżach. Niestety, tak nie jest. Istniejące Układy Zbiorowe Pracy w ostatnich latach są nagminnie wypowiadane przez pracodawców a Ponadzakładowe Układy Zbiorowe Pracy praktycznie w Polsce nie istnieją.

Zupełnie odwrotnie jest w rozwiniętych krajach Unii Europejskiej, gdzie branżowe Układy Zbiorowe Pracy są powszechne, a procent pracowników objętych układami zbiorowymi waha się między 70, a 90. Wbrew pozorom takie rozwiązania dają wymierną korzyść nie tylko pracownikom, ale też pracodawcom – ograniczają nieuczciwą konkurencję, wiążą pracowników z firmą, co ma wpływ na efektywność i wydajność pracy.

Brak Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy, powoduje, że sytuacja pracownika w Polsce jest o wiele mniej komfortowa, niż pracownika w rozwiniętych krajach Unii Europejskiej. Jednocześnie właśnie w tych krajach, przemysł rozwija się zdecydowanie lepiej niż w Polsce, gdzie trudno mówić o rozwoju, gdy obserwujemy praktycznie upadek przemysłu. Taka sytuacja dowodzi, że Ponadzakładowe Układy Zbiorowe Pracy absolutnie nie są przeszkodą w rozwoju przemysłu, ani nie ograniczają konkurencyjności przedsiębiorstw. Można postawić w związku z tym hipotezę, iż właśnie unormowana sytuacja społeczna, dialog społeczny, istnienie Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy przyczyniają się do rozwoju przemysłu. Współdecydowanie pracowników, poprzez

negocjowanie a następnie podpisywanie takich aktów prawnych w danej branży powoduje, iż branża jest bardziej stabilna, zwarta a w związku z tym następuje proces jej rozwoju.

W sytuacji, w której ten efekt dialogu jest pomijany – szczególnie na szczeblu ponadzakładowym – to Państwo powinno starać się stworzyć takie warunki, które pozwolą na upowszechnienie zawierania układów zbiorowych.

Wydaje się, że działania możliwe do zrealizowania, mogą być dwutorowe, tzn. można doprowadzić do takich zapisów prawnych, które będą zmuszać pracodawców do zawierania Ponadzakładowych Układach Zbiorowych Pracy oraz można zawrzeć takie rozwiązania prawne, ustawowe, które będą zachęcać pracodawców do podpisywania porozumień ze związkami zawodowymi w danych branżach.

Przy pierwszym rozwiązaniu, bardziej represyjnym, ale może bardziej skutecznym, pracodawca powinien być ustawowo zobowiązany do negocjacji a następnie do podpisywania porozumień branżowych, tak jak obecnie jest zobowiązany do zawierania np. regulaminów ZFŚS, czy podobnych.

Bardziej demokratycznym wydaje się rozwiązanie drugie a więc wprowadzenie takich zapisów ustawowych, które będą zachęcały pracodawców do zawierania Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy. Pracodawca przy takim rozwiązaniu, będzie widział ewidentne korzyści, jakie może osiągnąć, przystępując do negocjacji a później podpisując porozumienie ze związkami. Państwo ma wiele narzędzi, które można wykorzystać, aby zastosować takie rozwiązanie. Wydaje się, że najszybsze do zastosowania mogą być np. ulgi podatkowe w branżach objętych Ponadzakładowymi Układami Zbiorowymi Pracy, czy chociażby preferencje w przetargach publicznych dla tych firm, które spełniają warunek przystąpienia do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy.

Zmian ustawowych, wymaga również funkcjonowanie związków pracodawców w naszym kraju. Strona związkowa chcąc negocjować PUZP, często napotyka na problem braku partnera po drugiej stronie – związku pracodawców. Wydaje się, że nieodzowna jest ustawowa zachęta tworzenia związków pracodawców a być może, wprost nakaz istnienia związków pracodawców w każdej branży, oraz określenie ustawowych trybów ich funkcjonowania, które spowodują, ujednolicenie zasad działalności – związków pracodawców i związków zawodowych.

Tak czy inaczej, wydaje się konieczne jak najszybsze rozpoczęcie dialogu społecznego dotyczącego zawierania Ponadzakładowych Układach Zbiorowych Pracy. Instytucje rządowe powinny patronować takiemu dialogowi, powinny wyznaczyć ramy czasowe

i harmonogram dialogu a następnie harmonogram wprowadzania zmian prawnych, wypracowanych w procesie dialogu społecznego.

W krajach Unii Europejskiej zauważono, że nie ma rozwoju państwa, bez rozwoju przemysłu i podjęto w tej materii szereg działań, aby odbudować rodzimy przemysł, rozpoczęto proces reindustrializacji. Zorientowano się, że koncepcja rozwoju państwa oparta na rozwoju tylko usług, jest koncepcją prowadzącą donikąd. W Polsce niezbędna jest odbudowa rodzimego przemysłu. Sama świadomość tego faktu nie wystarczy, należy natychmiast podjąć działania. Reindustrializacja - to zadanie priorytetowe dla rządu i musi rozpocząć się jak najszybciej. Przy opracowywaniu programu odbudowy polskiego przemysłu, należy między innymi położyć duży nacisk na uwzględnienie w programie metod, które spowodują podpisywanie branżowych porozumień społecznych. Zawieranie Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy, to jeden z podstawowych elementów, które doprowadzą do rozwoju przemysłu. Rozwój przemysłu powinien być oparty na zrównoważonych elementach rozwoju, uwzględniających przede wszystkim ekonomię, ale również na takim samym poziomie uwzględniając środowisko, ekologię i aspekty społeczne, pracownicze, a te najprościej i najpewniej jest po prostu zapisać w dobrze wynegocjowanych i podpisanych Ponadzakładowych Układach Zbiorowych Pracy.

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 2

XXVII KZD

ws. drugiego pakietu klimatycznego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się od Rządu RP zawetowania przygotowanego przez Komisję Europejską dokumentu pt. „Ramy polityczne na okres 2020-2030 dotyczące klimatu i energii”, czyli tzw. Drugiego pakietu klimatyczno-energetycznego.

Wprowadzenie go w życie w proponowanym kształcie (Komunikat Komisji Europejskiej z 22 stycznia 2014 r.) doprowadzi do likwidacji polskiego przemysłu związanego z emisją CO2. Będzie to miało katastrofalne skutki dla naszej gospodarki i mieszkańców naszego kraju. Zgoda na takie cele to likwidacja polskiej energetyki opartej na węglu, polskiego górnictwa węgla kamiennego i brunatnego oraz innych branż: przemysłu cementowego, wapienniczego, hutnictwa, papiernictwa, przemysłu szklarskiego.

Aktywność wszystkich struktur Związku jest niezbędna do odrzucenia tzw. Drugiego pakietu klimatyczno- energetycznego,.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 3

XXVII KZD

ws. nadania tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" działając na podstawie regulaminu przyjętego Uchwałą nr 18 XXVI KZD, postanawia nadać tytuł Honorowego Członka NSZZ „Solidarność" Tomaszowi Przeciechowskiemu.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 4

XXVII KZD

ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 18 XXVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Jerzemu Garusowi.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

UCHWAŁA NR 5

XXVII KZD

ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarności"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" działając na podstawie regulaminu przyjętego Uchwałą nr 18 XXVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” niżej wymienionym:

1. śp. Alina Pieńkowska
2. śp. Anna Walentynowicz
3. śp. Andrzej Buczek
4. ks. bp Adam Dyczkowski
5. ks. bp Tadeusz Rakoczy
6. ks. prałat Stanisław Waszczyński
7. ks. prałat Zbigniew Powada
8. ks. Jan Ilczyk
9. ks. Kanonik Stanisław Falkowski
10. ks. Ryszard Umański
11. Aleksander Przygodziński
12. Alojzy Szablewski
13. Andrzej Gwiazda
14. Andrzej Kołodziej
15. Andrzej Szkaradek
16. Anna Bogucka-Skowrońska
17. Anna Rakocz
18. Dariusz Aleksander Rymar
19. Elżbieta Nowicka-Kukieła
20. Halina Grzybowska
21. Jacek Smagowicz
22. Jadwiga Tarnawa
23. Janina Szymajda

24. Kazimierz Barszczak
25. Kazimierz Tadeusz Stasz
26. Mirosław Szot
27. Marcin Tyrna
28. Onufry Koszarny
29. Piotr Łukasz Julisz Andrzejewski
30. Stanisława Wodyńska
31. Stefan Kubowicz
32. Wacława Grohman
33. Wiesław Czarnecki
34. Władysław Ortyl
35. Władysław Stefan Grzyb
36. Włodzimierz Blajerski
37. Zenobia Kitówna

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 6

XXVII KZD

ws. korekty § 1 ust. 1 pkt. 1 litera a) Uchwały nr 5 XIX KZD

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Uchwale nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku, zmienionej Uchwałą nr 7 XXI KZD oraz Uchwałą nr 13 XXVI KZD, wprowadza następującą zmianę:

W § 1 ust. 1 pkt. 1 litera a/ otrzymuje brzmienie:

§ 1

1. Miesięczna składka członkowska wynosi:
   1/ dla osób będących w stosunku pracy – 0,82%:
      a/ miesięcznych przychodów, osiąganych u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z uwzględnieniem dodatków płacowych, z wyjątkiem: **przychodów osiąganych z tytułu godzin nadliczbowych,** przychodów zwolnionych z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz różnego rodzaju deputatów, rekompensat, ekwiwalentów, odszkodowań, odpraw, nagród – w tym jubileuszowych – oraz świadczeń finansowanych ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub świadczeń urlopowych wypłacanych w zamian tych świadczeń,
      b/ pobieranych zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego (chorobowych, wyrównawczych, macierzyńskich, opiekuńczych),

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 7

XXVII KZD

ws. korekty § 11 Uchwały nr 5 XIX KZD

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” dokonuje korekty przepisów § 11 Uchwały nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku. W miejsce słów „zarządy regionów” wprowadza słowo „regiony”.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 8

XXVII KZD

ws. nowelizacji Uchwały nr 5 XIX KZD

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” nowelizuje § 11 Uchwały nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku (z późn. zm.) poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania do Komisji Krajowej sprawozdań finansowych, o których mowa w ww. przepisie przez Krajową Sekcję Morską Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

UCHWAŁA NR 9

XXVII KZD

ws. zmiany Uchwały nr 15 XXVI KZD ws. trybu zgłaszania i przyjmowania projektów uchwał zwyczajnej sesji KZD

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” postanawia zmienić treść Uchwały Nr 15 XXVI KZD ws. trybu zgłaszania i przyjmowania projektów uchwał zwyczajnej sesji KZD w ten sposób, że § 5 otrzymuje brzmienie:

1. Zasady zgłaszania projektów uchwał określone w niniejszej uchwale nie dotyczą prac nad uchwałą programową Krajowego Zjazdu Delegatów.
2. Projekt uchwały programowej KZD przygotowuje Komisja Krajowa i przesyła delegatom na KZD – za pośrednictwem zarządów regionów – sześć tygodni przed sesją Krajowego Zjazdu Delegatów.
3. Uwagi i propozycje zmian do projektu, delegaci mogą przekazać do sekretarza Komisji Krajowej na trzy tygodnie przed sesją Krajowego Zjazdu Delegatów.
4. Projekt uchwały programowej wraz z poprawkami przyjmuje Komisja Krajowa na i rekomenduje go Krajowemu Zjazdowi Delegatów.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 10

XXVII KZD

ws. zmian w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następującą zmianę w § 19 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność”.

W § 19 ust. 4 dotychczasowy tekst zastępuje się następującym tekstem:

4. Organizacją międzyzakładową jest organizacja, która zrzesza osoby, o których mowa w ust. 3, i swoim zasięgiem działania obejmuje co najmniej dwóch pracodawców **z danego regionu. W szczególnych sytuacjach, na wniosek zainteresowanych zarządów regionów Komisja Krajowa, może wyrazić zgodę organizacji międzyzakładowej na rozszerzenie swojego zasięgu działania na pracodawcę prowadzącego działalność na terenie innego regionu niż region rejestrujący tę organizację. Szczegółowe zasady oraz tryb podejmowania decyzji w tej sprawie określa uchwała Komisji Krajowej.**

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 11

XXVII KZD

ws. zmian w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 29 Statutu NSZZ „Solidarność”.

1. W par. 29 ust.4 pkt. 2 skreśla się literę **c)**.
2. W par. 29 ust.4 pkt. 2 litera b) na końcu zdania zamiast przecinka stawia się kropkę.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

UCHWAŁA NR 12

XXVII KZD

ws. zmian w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następującą zmianę w § 32 ust. 2 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz § 56 Statutu NSZZ „Solidarność”:

I. W § 32 ust. 2 dotychczasowy tekst zastępuje się następującym tekstem:

2. Władza wykonawcza Związku dokonująca wyrejestrowania danej jednostki organizacyjnej, posiadającej osobowość prawną, **przed dokonaniem wyrejestrowania,** wszczyna procedurę likwidacyjną, wyznaczając jednocześnie likwidatora. **Zadaniem likwidatora jest zaspokojenie zobowiązań ciążących na likwidowanej jednostce, ściągnięcie wierzytelności oraz zabezpieczenie dokumentacji. Majątek pozostały po likwidowanej jednostce organizacyjnej przekazuje na rzecz jednostki organizacyjnej Związku, której władza dokonuje wyrejestrowania. Procedura ta nie ma zastosowania w przypadku określonym w postanowieniach ust. 1 pkt. 2. oraz przy wyrejestrowywaniu niższych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 19 ust. 8.**

II. W § 56:

1. ust.4 na końcu zdania pierwszego, po słowie „Związku”, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się treść: **po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w § 32 ust. 2.**
2. ust.5 na końcu zdania, po słowie „międzyzakładowych”, kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się treść: **po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w § 32 ust. 2.**

3. ust. 6 dotychczasowy tekst zdania pierwszego zastępuje się tekstem:

Od decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego i powołaniu likwidatora zainteresowanej organizacji służy prawo wniesienia odwołania do zarządu regionu w terminie nie później niż 14 dni od doręczenia decyzji wszczynającej postępowanie likwidacyjne.

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność"

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 13

XXVII KZD

ws. zmian w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 40 Statutu NSZZ „Solidarność”:

1. W § 40 ust.2 po słowie „postanowień” dodaje się treść: **ust. 3 i.**
2. W § 40 dodaje się ust. 3 o treści:
3. **W przypadku, gdy dana jednostka organizacyjna funkcjonuje na terenie więcej niż jednego regionu, jej władza stanowiąca, na wniosek większości członków Związku z tego regionu, w którym liczba członków tej organizacji wynosi co najmniej dziesięć osób, ma obowiązek utworzyć na terenie tego regionu organizację oddziałową. Tak utworzone wewnętrzne jednostki organizacyjne muszą zostać zarejestrowane w regionie, na terenie którego działają.**

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed

XXVII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

Bielsko-Biała, 8-9 października 2014 r.

UCHWAŁA NR 14

XXVII KZD

ws. zmian w Statucie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następującą zmianę w § 42 ust. 6 Statutu NSZZ „Solidarność”.

W § 42 ust. 6 dotychczasowy tekst zastępuje się następującym tekstem:

6. Władza wykonawcza może scedować część swoich uprawnień na prezydium, bez możliwości dalszego ich przekazywania innym władzom Związku, z zastrzeżeniem uprawnień do wyboru członków danego prezydium oraz uprawnień i obowiązków określonych w postanowieniach §§ 28 ust. 3, 36 ust. 1, 41 ust. 2, 61 ust. 2, 71 ust. 1 i 3 **oraz innych określonych w przepisach prawa ogólnego, w uchwałach Krajowego Zjazdu Delegatów i Komisji Krajowej.**

Bielsko-Biała, 9 października 2014 r.

Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Stanisław Szwed

Stanisław Szwed